

S'Arenal de Mallorca

Publicació independent de
la comarca de S'Arenal.
Edita: Associació de Veï-
nats.
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit.
DIPÒSIT LÈGAL
PM 473-80.
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres, 132.
Apartat de Correus, 124 -
07600 - S'Arenal de
Mallorca.
Telèfon: 265005.

PUBLICACIÓ INDEPENDENT DE LA COMARCA DE S'ARENAL

ANY V. N.º 109

15 D'OCTUBRE DE 1986

PREU 75 PTES.

Devant l'Alcúdia, líder de la classificació, l'Arenal va perdre per 2-0 el passat diumenge dia 5 d'octubre. De totes maneres l'Arenal Primera Regional Preferent fa un bon paper a la classificació, amb 6 punts, només a 3 punts del líder. A la fotografia, l'equip de S'Arenal, amb en Fuster, l'entrenador.

HOTEL BAHIA DE PALMA

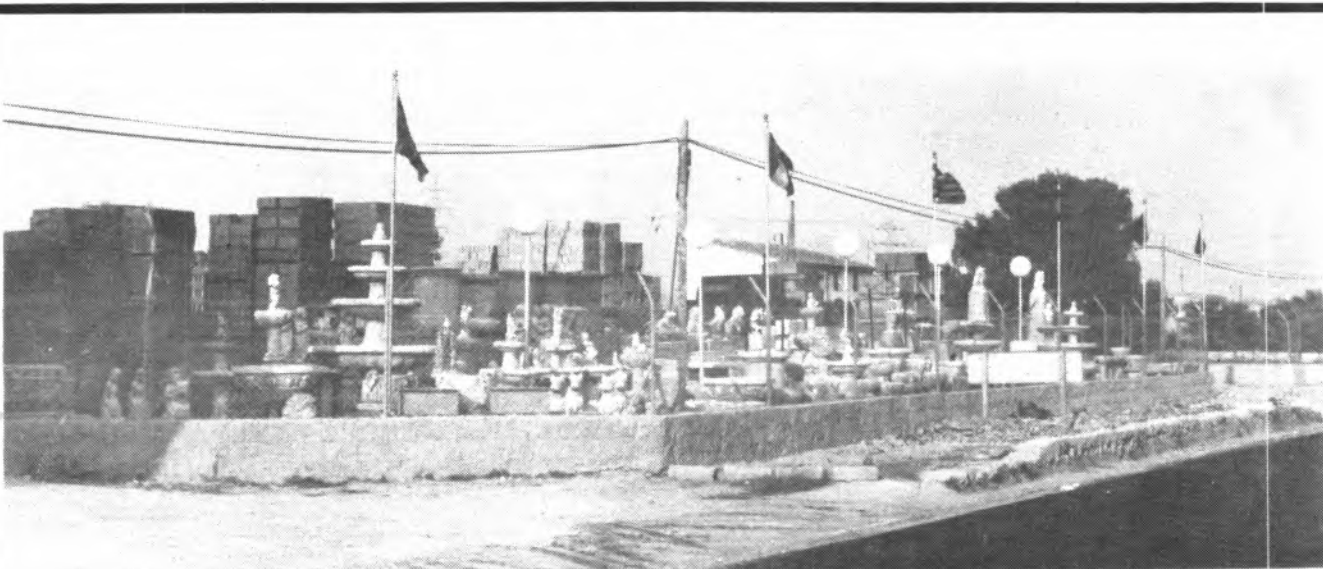

SALA DE JOCS — BINGO

SERVICI DE CAFETERIA
XOCOLATA AMB XURROS ENTREPANES I PLATS
VARIATS

**AL SERVEI DE S'ARENAL I
DE MALLORCA**

CADA VESPRE A
PARTIR DE LES SET

MATERIAL PER A LA CONSTRUCCIÓ

DISSABTES DEMATÍ OBERT

BARTOMEU MARI I JOAN

**CARRETERA DE MANACOR, 403
TEL.: 24 02 25 - SON FERRIOL**

Telèfons útils a **S'Arenal**

A la part de **Ciutat**

Ajuntament	727744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00	727643-727644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Policia Nacional	091
Policia Municipal	092
Policia Municipal de S'Arenal	490503
La Porciuncula	260002
Tele-Taxi	401414
Radio-Taxi-Platja	255440

A la part de **Llucmajor**

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Policia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Ràdio Taxi	263080
Parròquia	263265
Aigua Potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grues Sampil	264193
Servici Municipal d'aigües Sosegur	262493

Subscriu-te a **S'Arenal** **de Mallorca**

BOLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 900 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al Cami

Canteres, 132, S'Arenal.

EDITORIAL

Les contradiccions del PSOE

A la sessió plenària de l'ajuntament de Llucmajor del dimarts dia 30 de setembre, se va du al plenari l'aprovació de les noves tarifes de serveis d'aigües. Un augment d'u vuitanta per cent fins a deu metres cúbics, passats els quals l'augment seria del vint-i cinc per cent. Una manera de penalitzar al consumidor que deixa els grifos oberts, que té les instal·lacions que vessen aigua tot el dia i tota la nit o que ompl la piscina d'aigua neta cada setmana, o que rega una quantitat excessiva de gespa.

L'aigua és un be escàs, un producte que si en treim massa, se salinitza i només serveix per fe net el vater. L'aigua no se pot tudar, i el qui la tuda cal que sia penalitzat. Per penalitzar la gent, pareix que el metode més adient a la nostra societat capitalista, és el dels diners.

Pensem que aquest és el pensament progressiste de l'agent d'esquerres. El qui gasta massa, que pagui molt, el qui gasta allò que és correcte i necessari, que pagui unes tarifes més bai-

xes. No ho veu així en Tomàs, portaveu socialista a l'ajuntament de Llucmajor, que se va oposar a aquesta puja del vint-i-cinc per cent dels metres cúbics que sobrepassin els deu. I aquí cal preguntar-se. Quí és que defensa una política progressista i d'esquerres a l'ajuntament de Llucmajor?

Noltros diríem que els grups de dretes que defensen unes tarifes baixes pels humils que gasten poc i unes més altres pels poderosos que no miren prim. L'esquerra llucmajorera en canvi, vol unes tarifes iguals per tothom, defensant d'aquesta manera als poderosos.

Darrerament, se parla de que els socialistes ja són de dretes. Casos com el que avui ens ocupa, donen la raó als que així pensen. A les properes eleccions municipals, caldrà posar qualque regidor d'esquerres a l'ajuntament de Llucmajor. Qualcú que defensi els interessos dels més pobres. Caldrà que hi hagi candidatures del PSM i del PCIB, i caldrà que la gent les voti. En benefici d'aquest municipi.

Cartas **Vergonya**

Vergonya. És una vergonya depriment veure que a les darreries del segle XX el poble mallorquí segueix essent un poble analfabet en la seva pròpia llengua, cosa que queda ben demostrada en l'estudi que aquest diari va publicar fa poc sobre l'ús de la nostra llengua a Mallorca.

Aquesta escarrufadora i africana situació fa que la gran massa no només no sàpiga llegir ni escriure en la seva llengua, sinó que també en desconegui el nom: efectivament, tots els mallorquins sense excepció, en parlar en llenguatge familiar anomenem "mallorquí" la nostra llengua; però només els mallorquins conscients sabem que en usar terminologia lingüística hem d'anomenar-la "català", com sabem que hem d'anomenar "anglès" la llengua dels nordamericans; la gran massa analfabeta, en canvi, confon la llengua catalana amb el dialecte barceloní i els castellans enemics de la nostra llengua, molt astutament saben aprofitar aquesta confusió per fer veure a la gran massa que redreçar i posar en ús la nostra llengua vol dir imposar als mallorquins el parlar de Barcelona, cosa que, lògicament, no vol ningú, de manera que fan caure la nostra gent dins la trampa del gonellisme. Si voleu veure un exemple claríssim d'aquest joc tan brut com astut, mirau la carta (en castellà, no en falçada d'altra!) del castellà Tomeu Pinya, que va sortir dia vint-i-tres de setembre.

Però com que no es pot estimar allò que no es coneix, la gran massa mallorquina no només no fa servir el mallorquí o català per escrit sinó que, per afegit, el rebaixa i el fa poca cosa. ¿Qui no ha sentit dir mai estupideses com "es mallorquí

sona aspre i lleig" o "val més estudiar s'alemany que es mallorquí", sortides de boques mallorquines? Així, d'aquesta manera i no d'altra, pensen els parroquians de "lo baleà".

Desesperats de veure que una gran part del nostre poble subconscientment se sent una cosa inferior i de segona categoria, hi ha hagut mallorquins conscients que han dit que n'hi ha per estar empegueïts de ser mallorquins. No caiguem en aquesta temptació. Recordem aquella sentència que diu: "No defallesquis per petiteses quan la causa és gran". No consentiguem que ni un ni mil renegats ens facin deixar de sentir-nos orgullosos de ser descendents de sang i hereus de la llengua i cultura d'aquells patriarques nostres que vingueren de Catalunya fa més de set segles a poblar aquesta Mallorca nostra que l'espasa victoriosa del rei en Jaume I va conquerir a l'islam. ¿Seguirà molt de temps el gonellisme comptant amb les simpaties d'una part perillosament grossa de la nostra gent? Això depèn del temps que els mallorquins segueixin encallats en el fang de l'analfabetisme, desgràcia que només solen patir els pobles del Tercer Món.

Jordi Caldentey.

Cartes a **Binissalem**

Sr. director:

Aquesta setmana s'està celebrant la setmana cultural corresponent a la XXIIa. Festa d'es Vermar de Binissalem. El que passa és que de cultura no té res, i el pitjor de tot, és que el nostre batlle ni sap el significat d'aquesta preciosa paraula. Els motius perquè dic això són els següents: damunt la plaça s'ha col·locat un monument dedicat als nostres picapedrers,

amb una inscripció que en tan sols sis paraules hi ha "quatre" faltes d'ortografia. Quan vaig veure això em vaig dirigir personalment al batlle i li vaig demanar una explicació; la resposta exacta fou aquesta: "Qui és un imbècil com tu per a dirigir-se a mi? Això està ben escrit perquè està en mallorquí. Ara, senyor batlle, demostraré que l'imbècil és vostè. Perquè els lectors ho sàpiguen la inscripció està escrita així: BINISALEM EN ES SEUS PICAPEDRES. Senyor batlle sap què vol dir això traduït al castellà: Binissalem en sus picapedras. Qui és l'imbècil ara? Els lectors que tenen un poc de cultura i entenen el problema de la nostra llengua ho saben.

Senyor batlle, una llengua no s'imposa així per així, sinó que és el resultat d'una evolució lingüística i d'una adaptació del poble a la llengua. Per si no ho sap, el mallorquí és un dialecte del català, i un dialecte no té una forma escrita. La nostra llengua és el català, i si ens posàssim amb el seu pla, aviat parlariem de mallorquí, menorquí i eivissenc, i encara més, dins Mallorca podríem parlar de binissalemer, pollencí i ciutadà. Senyor Guillem Pons, la seva mentalitat només està present dins persones que no saben que és cultura, i les persones que no tenen gens de cultura dins el nostre Ajuntament són los representades per AP, partit que des de el Govern Balear fa els ma-

teixos ridículs.

Aquesta setmana cultural està dedicada al nostre gran escriptor Llorenç Villalonga. Aquesta personalitat va fer un gran esforç per a conservar la nostra llengua, és a dir el català. Senyor batlle, Llorenç Villalonga era mallorquí, i mai va dir una frase com aquesta: "Jo escric en mallorquí". I sap perquè no ho digué mai? Doncs perquè el mallorquí no existeix. Si Llorenç Villalonga aixecàs el cap i ves de la manera que li fa homenatge el nostre Ajuntament, el tornaria calar. De cap de les maneres es pot fer un homenatge a Llorenç Villalonga, posant inscripcions del poble amb una llengua inventada pel nostre batlle, és a dir, amb una llengua que només pot anar amb la ineultura i amb el faixisme.

Senyor batlle, si té temps, o millor dit, si es vol molestar, pequi una ullada als següents llibres de Villalonga: Bearn i Mort de Dama. Si dins aquestes obres troba només una línia escrita amb la llengua que vostè s'ha inventat, vingui i m'ho digui. Però pot estar segur que tot estarà escrit en català, i li record que Villalonga era mallorquí.

Com a congressista que som em despedesc fent valer els meus drets: Que les dues inscripcions de la plaça siguin retirades, i posau-ne altres dues escrites correctament. Moltes gràcies.

Joan Lladó Guasp

La normalització lingüística i el blanc d'Espanya

Joan Mir

El govern de Madrid ha presentat recurs d'inconstitucionalitat contra cinc articles de la Llei de Normalització Lingüística de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. El govern de Madrid és d'una regularitat desesperant. Sempre llegeix la Constitució des de la mateixa parcialitat. El difícil equilibri constitucional, entre les prerrogatives del castellà i l'obligatorietat de fomentar les altres llengües i cultures, en les actuacions del govern central sempre es trenca en benefici del castellà.

Així com hi ha premis i honors per als artistes, actors, escriptors, etc., destinats a reconèixer la feina i dedicació de tota una vida i no per a una obra concreta, també s'hauria de poder denunciar la inconstitucionalitat d'un govern pel conjunt de les seves actuacions i no per una llei o decisió puntual. Perquè... quants de recursos d'inconstitucionalitat ha presentat el govern de Madrid contra lleis o disposicions que no afavoreixen prou les llengües i cultures no castellanes? Tots sabeu la resposta: cap ni un! I aquest oblit d'un article de la Constitució, simultani amb la fina memòria i sensibilitat que tenen envers tots els articles que protegeixen el castellà també hauria de ser denunciabla com a biaix inconstitucional. Si no se posa remei a aquesta parcialitat el govern de la Metròpoli acabarà fent-nos percebre la Constitució no com una garantia per a les nostres llibertats sinó com una arma carregada i apuntant contra el nostre poble, la nostra llengua i la nostra cultura. I després se sorprendran i diran que no ho entenen, que amb una Constitució i uns Estatuts tan bons de què ens

queixam... la cançó que tots els colonialismes interpreten.

I és que el nacionalisme irracional (espanyol, obviament) els fa perdre el nord i ni amb els seus companys de partit no s'entenen. La Federació Socialista Balear del PSOE amb el Sr. Josep Moll al davant, durant la tramitació de la llei de normalització lingüística va mantenir la reclamació d'una llei més progressista fins que, finalment, en nom del consens va acceptar certes limitacions (poques comparades amb les que imposa el govern del PSOE) del govern autonòmic d'AP. Era l'ocasió perquè a Madrid, a instàncies dels seus companys regionals, acceptessin el resultat del consens o, en tot cas, promoguessin un recurs d'inconstitucionalitat dirigit a introduir en la llei el progressisme que els socialistes balears, per nissaga o per convicció, deien que hi mancava. Però, com he dit, el nacionalisme visceral del govern espanyol ha fet la impugnació en sentit contrari a les modificacions reclamades pels seus companys de partit, deixant-los —allà on hi ha capità no hi manen mariners— amb el cul enlaire.

Moltes de vegades aquests aspectes còmics o mesquins són inseparables de l'actuació dels polítics. A Poblet, a la convocatòria del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, el Rector de la nostra Universitat, Nadal Batle, va dir textualment: «que aquest II Congrés serveix per a desenmascarar tots aquells traïdors que tot i reconeixent de paraula la unitat de la nostra llengua, l'ataquen de fet amb les seves actuacions»; acabat el discurs el representant del Parlament balear, que era del PSOE, davant jo, se va

aproximar somrient al Rector a felicitar-lo per les seves crítiques al·lusions... a AP! I el senyor Maravall, sense anar més lluny, després de deixar ben enllestida la impugnació de la llei que acabaven d'aprovar totes les forces polítiques de les Illes, se'n va anar a estiuar a Menorca i, muts i a la gàbia, callava com un mussol sobre la impugnació mentre els menorquins li reien la gràcia de ministre. Les vacances bé valien una grolleria!

En el fons la nostra desgràcia, i a Madrid se'n aprofiten, és que això de la llengua és poc visible. Els mallorquins «no veuen» que parlen català. Quan parlem en castellà «no se veu» com canviem de llengua.

Si el nostre tret diferencial enlloc de la llengua fos el color de la pell, tot seria més senzill: els mallorquins i els valencians «veuriem» que som tan negres com els catalans, «veuriem» com tornam blancs en parlar castellà, i també, quina preciositat! «veuriem» com els nostres parlamentaris se'n van emblanquinats a jurar la Constitució.

Una llei de normalització lingüística perdria aquest aire solemne de cosa important i podria ser substituïda per un simple manual d'urbanitat o de normes protocol·làries. Bastaria que diguéssim coses com «en les comunitats autònomes on el negre també és oficial, els contractes seran vàlids sense que sigui necessari que s'emblanquinin les parts contractants» o «a les casernes els reclutes han de ser blancs de natural o han d'anar rigorosament emblanquinats».

La normalització només afectaria la producció de blanc d'Espanya.

Tenis Arenal

SON VERI

26 38 34

SQUASH CLUB BOWLING CENTRE

5 pistes americanes automàtiques A.M.F.

TAMBÉ TENIM

SNACK-BAR-GRILL - MINIGOLF - TERRASSES - PISCINES -
PISCINA INFANTIL - I... EL PRIMER TOBOGAN HIDROTUB DE
S'ARENAL.

PETANCA - PARC INFANTIL - PISCINA AMB TRAMPOLI -
PISCINA CLIMATITZADA - SAUNA SOLARIUM - GIMNAS -
HIDROMASSATGE

I BEN PREST

NOU LOCAL SOCIAL - ESTAM AL SEU SERVEI.

BAR LOS ANDALUCES

Gran Terrassa Graella
Hamburgueses - Punxes
Morunos - Guàtleres -
Carns - Sèpies - Gambes -
Mariscs.

Carrer de Pere Quintana,
8. Tel. 265703 -
COLL D'EN RABASSA.

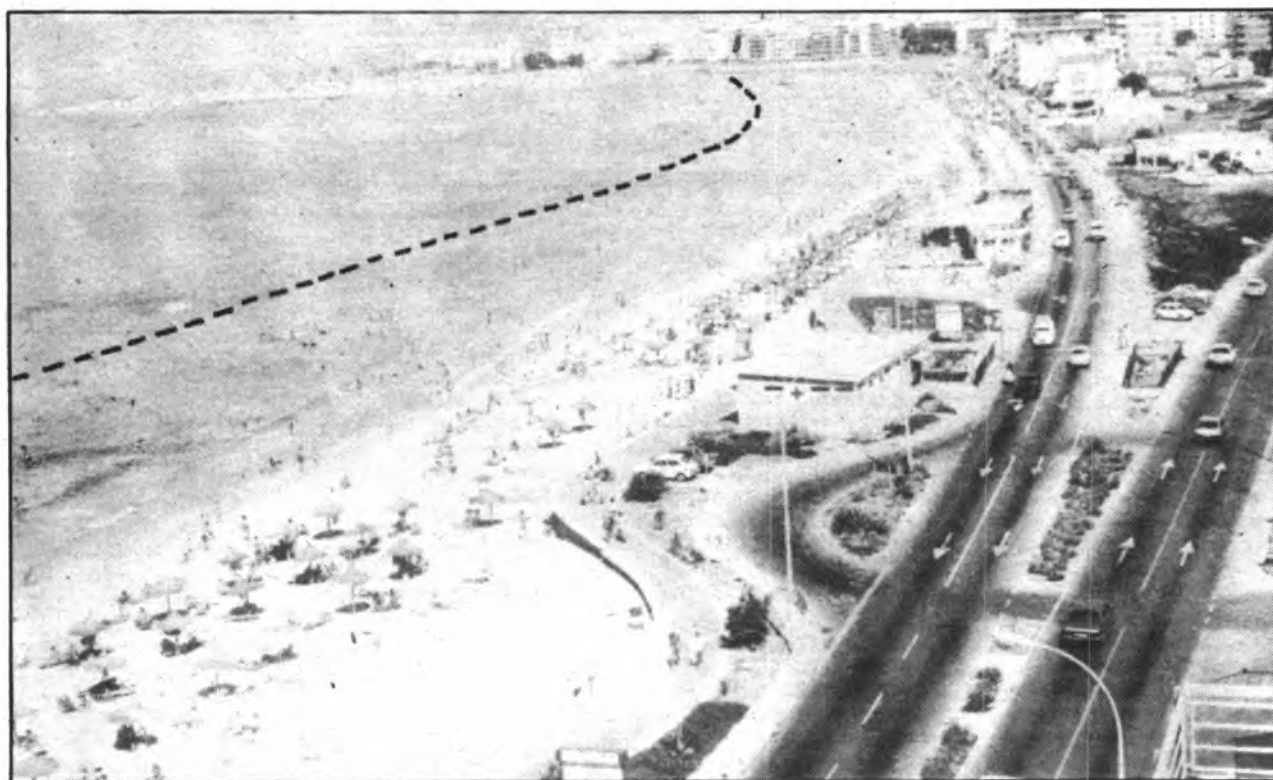
BOITE - NIGHT -
CLUB - BRASILIA

Banquets de batetjos, noces, primeres comunions,
festes socials...

Cada vespre, música d'orgue a càrrec d'en Ximo.
Avinguda Bartomeu Riutort, entre els Belnaris 1 i 2 de
Ca'n Pastilla. Telefons 260119-264563.

S'Arenal / Ca'n Pastilla

40 metres d'eixamplament a la platja

El projecte, ja vell, d'eixamplament dels metres de platja sembla que ja està en marxa. La Jefatura de Costas, que a Balears dirigeix Antoni Garau, està preparant el disseny del projecte. Una vegada que aquest estigui enllestit, i possiblement per desembre d'aquest any ja ho sigui, juntament amb el MOPU començaran les obres. Les dades concretes del projecte i del pressupost, així com la dada exacta de començament, encara no són conegudes.

De tota manera, és pressumible que el projecte sigui semblant al seguit en l'acondicionament de la platja de Ca'n Pere Antoni, on l'arena que s'extreia del fons de la mar mitjançant una bomba extractora instal·lada en un vaixell, era enviada a la platja mitjançant canonades. L'arena que s'utilitzarà serà gruixuda, per tal que les ones no se la tornin de cap a la mar.

Una de les conseqüències immediates d'aquest projecte serà l'eliminació de les grans aglomeracions humanes

que es produïen en aquestes platges en època estiuenca. L'autovia costanera també seria remodelada, d'acord amb un pla del qual ja els informaren en números anteriors. Els projectes per a aquestes reformes de l'autovia seran exposats, com ja els informaren, a l'auditori de l'Associació d'Hotelers.

Autopista: Cementiri de cans

Cans morts a l'autopista (seguim conscients)

La construcció de la prolongació de l'autovia de llevant, ha donat fluïdesa a la circulació de vehicles per aquesta zona; però és aquí on, gairebé cada dia, troben la mort desenes de moixos i cans, i els conductors que per ella circulen són conscients d'aquesta realitat.

Una estadística feta per mi mateix assenyalava que una vintena d'exemplars de les dues espècies han mort atropellats des de la inauguració de l'autopista.

De tots és conegut el perill potencial d'accident que suposa trepitjar un d'aquests animals, anant a 90 ó 120 quilòmetres per hora.

Absolutament tots hem d'ésser conscients i contribuir en què aquesta casuística, lamentable i dolorosa, no torni repetir-se. Per a tal efecte, hem d'impedir que els nostres millors amics estiguin solts o deslligats i, en segon lloc, denunciem davant les societats protectores d'animals la presència d'animals extraviats, per tal que siguin recollits del carrer i més tard puguin ésser recuperats pels seus propietaris o trobar una bona casa els que hagin estat abandonats.

Depèn de nosaltres.

Tlfs. 297914-241886.

Dr. D. A. M., veterinari de S'Arenal.

Nova revista d'abast nacional al Lluçanès

Prats de Lluçanès (Osona). — «Cop d'ull» és una revista en català d'abast nacional que s'edita a Prats de Lluçanès. Entre els col·laboradors hi ha els escriptors Pere Calders, Miquel Martí i Pol i Josep M. Ballarín. El seu director, Lluís Vila, explica que la revista pretén de tocar qüestions d'interès general del país, però amb una tendència cap al món de la cultura. També s'hi inclouen, a «Cop d'ull», seccions de teatre i cinema, i de salut, entreteniments i motor.

Al darrer número publicat

—corresponent als mesos de juliol i agost— Miquel Martí i Pol parla de la seva amistat amb Joan Oliver. «Sempre aprenia escoltant-lo —diu en el seu article— i no solament civisme, exigència moral i patriòtica, etc. sinó llengua, perquè en ell l'escriptor i l'home eren de debò una sola cosa». I també afirma en aquest mateix article: «Gràcies a la fermesa de la seva actitud, i secundàriament gràcies també a la seva edat, Joan Oliver s'havia convertit en una mena de «consciència nacional».

EL ARENAL. OFICINAS, ALMACEN Y EXPOSICION:
Historiador Diego Zaforteza, 3 - Teléfs. 26 37 72 - 26 00 87

LLUCMAJOR. ALMACEN Y EXPOSICION:
Ronda de Migjorn, s/n. - Teléfono 66 07 01

PALMA DE MALLORCA.
ALMACEN Y EXPOSICION: Pol. Son Castelló (La Victoria)
Gran Via Asima, 1 - Teléfs. 20 47 02 - 20 47 62
ALMACEN: Calle Aragón, 139 - Teléfs. 27 23 58 - 27 23 64

f **almacenes**
femenías s.a.

materiales de construcción

Els professionals

RESTAURANT
DEL SOL
CUINA INTERNACIONAL
CARRER DE MIRAMAR, 3
S'ARENAL DE MALLORCA

El suïcidi de la via del tren

A la passada edició donaven la notícia del suposat suïcidi d'En Miquel de sa Costa Blanca, conegut a Ses Cadenes per Miquel de Ca's Brau, de llinatge, Caldentey i Homar.

En Miquel contava orullós que havia nascut a San Francisco —avui Pilarí—, fa una quinzena d'anys, vivia a Ses Cadenes i tenia llogada la pensió Costa Blanca, d'aquí li ve el darrer mal nom, per cert que no va pagar els darrers mesos de lloguer, cosa de la que el propietari no vol parlar, perquè són draps bruts massa vells, segons ens va manifestar no fa gaire. En Miquel va fer feina una temporada a l'Hostal Planells, on el vaig conèixer, més tard feia feina a hotels de Cala d'Or on estava casat i tenia dos fills. Ara ha estat notícia a causa del presumpte suïcidi.

En Miquel estava separat o divorciat i vivia a Son Mas de Montuïri amb una allota molt jove a qui ha deixat en estat. La decisió de llevar-se la vida estava ben meditada, de fet, dies abans va anar a con-

fessar-se amb la Policia Nacional de S'Arenal on no va voler fer cap denúncia escrita, però va manifestar la seva decisió de llevar-se la vida tirant-se amb els seus Mercedes pels penyasegats d'es Cap Blanc, cosa que no va poder fer perquè els seus acreedors li prengueren el cotxe, l'equip de música i altres objectes en una visita a Son Mas. Tampoc no tenia escopeta, i això que era un caçador d'aquest que no deixen res per viu. Tenia el costum d'anar a caçar a Son Verí —d'això fa una quinzena d'anys— damunt la via del tren— des on tirava als conills i a les perdius de la possessió, el garriguer el trobà més de dues vegades a la via, on se suïcidà, amb el sarrà ple de conills.

Dins la butxaca del calçons, la Guàrdia Civil de S'Arenal, l'hi trobà tres cartes: una pels fills, una per la ex-dona i una per la Guàrdia Civil, explicant que les deutes, especialment les contretes amb mestres d'obres de Montuïri i Villafranca el duïen a la decisió fatal.

Set empresaris implicats declararen a la Comandància de la Guàrdia Civil de Ciutat, però foren ósats en llibertat sense càrrecs. Són uns empresaris molt bones persones, però que volien cobrar lo seu, cosa per altra part ben natural. El rector d'Es Coll d'En Rabassa que coneix aquesta gent, diu que per Sant Bartomeu les festes de Montuïri, En Miquel va pagar mil duros, l'entrada d'ell i la seva companya, i no va voler canvi, això feu mala sang als empresaris montuïrers, un d'ells de cent-vint-quilos i un metre noranta d'altura.

Segons el sargent de la Guàrdia Civil de S'Arenal, la mort del suïcida, fou lenta i dolorosa. Un tret a l'estomac, no mata fins que un ha donat tota la sang. En Miquel va manllevar l'escopeta a son pare que viu al carrer Lisboa, va agafar quatre cartuxos i va partir, un cartuxó fou suïcient, l'altre va quedar dins l'escopeta que està confiscada al quarter de S'Arenal.

Una escopeta de dos canons, manlleuada a son pare fou l'arma suïcida.

Beber y Comer SA FOGANYA

POLLASTRES rostits per menjar o per endur-se'n.
Qualitat en HAMBURGUESES, "PINCHOS" I ENTREPANS.
Carrer Dos de Maig, cantonada Josep M. Quadrado.
Tels. 269017-10 - S'Arenal de Mallorca.

COTOPESA

Licors - Conserves -
Congelats - Cervesa
Especial MAHOU - SIDRA
MAI-ONA - Bitter
CINZANO

CARRER J. VERDAGUER, 15
baixos, telèfon: 261260 - S
S'Arenal de Mallorca

COPE Ràdio Popular

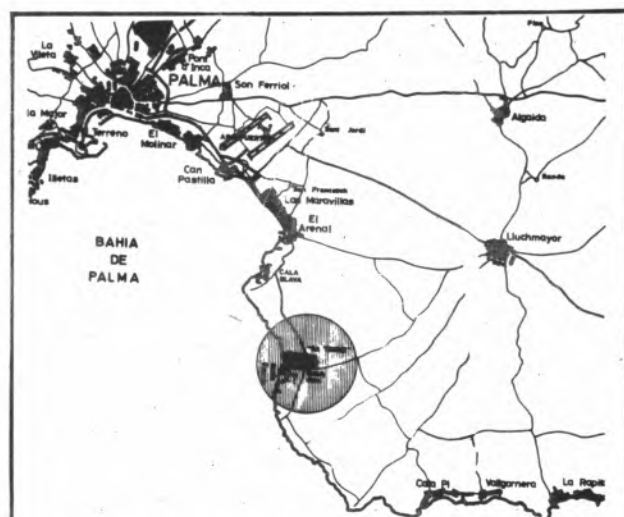
"ES COSA NOSTRA"

F. M. SO ESTEREOFÒNIC
97.5 MHz

Els dilluns matí, en Tomeu Sbert parla de la nostra comarca dins l'Especial Lluçmajor.

Els dimarts, en Mateu Joan Florit dona cròniques de S'Arenal i comarca dins el programa "Els matins a la freqüència modulada".

URBANITZACIÓ SA TORRE

Sortida prolongació autopista.
A la carretera de S'Arenal al Cap Blanc
quilòmetre 7'50.

Venda de solars uevora la mar.
Visites: cada dia manco els dimecres.

Festa de la Beata

Dia 11-IX-86 es reuní al Consell Insular de Mallorca la Comissió organitzadora de la tradicional festa de la Beata.

Ja està prevista la data en que tindrà lloc la desfilada, que serà el proper 18 d'octubre.

Com a novetat aquest any s'obri el concurs de carrosses a tots els participants, els altres anys sols participaven les carrosses dels col·legis. Els premis seran 75.000 pts.

per la carrossa guanyadora i 50.000 pts. per la 2.a premiada.

Es convida a tothom a participar i s'espera segons els primers contactes realitzats que serà semblant a l'any passat que desfilaren 30 carrosses de diferents pobles practicamente tots, 60 grups folklòrics o escoles de ball de bot i totes les bandes de música dels pobles que són 21.

Comunitat Autònoma
de les
Illes Balears
Conselleria de Cultura

Introducció.

Quan parlem de festa sempre ens referim a qualque cosa especial dins l'any, dins les feines normals del camp o de la ciutat.

A Calvià dues de les tasques més importants, econòmicament parlant dels nostres camps han estat i encara són les de blat i les de les ametles.

Per juny acabaven les feines del blat amb la batuda. I per juliol començaven a batre, a collir i a pellucar les ametles.

Entre les dues fortes tasques hi havia un descans de 2 setmanes a 1 mes de durada.

A part de les devocions religioses a cada sant particular de cada poble s'ha de tenir en compte, sobre tot, les necessitats econòmiques de cada comunitat. Per això no és d'extranyar que les festes patronals o festes majors de molts de pobles de Mallorca se localitzin entre San Joan i Sant Jaume (Sant Pere, Sant Cristòfol, El Carme) perquè els dies intermitjos són de relativa calma entre les dues tasques agràries abans anomenades. Aquest és el cas de Calvià.

En aquest article només faré referència a una sola part de la festa: El Ball.

La diversió màxima de

Temes de cultura popular

Sa Festa Major (Es Ball)

Associació Premsa Forana
de Mallorca
C/ Princesa, 24. SANT JOAN

Per Josep Rubio

les festes eren els 4 obrers, dirigits per l'Obrer Major, que donava les ordes per a començar la festa.

La gent, ben endiumenjada, anava acudint a Sa Plaça, després d'haver sopat i anaven ocupant les cadires que enrevoltaven el cadafal, per a gaudir de la vetlada còmodament asseguts. Les cadires les duien cadascu la seva. Els homes joves restaven drets defora del cercle o asseguts vore les seves enamorades. Els homes veis donaven una volta per la plaça, i se'n anaven a beure un gelat. I el cadafal... enrevoltat de garlandes de murta.

Les joves pubilles restaven a les seves cases en espera de ésser les elegides per encetar el ball.

Llavors començava s'Encantament dels balls. L'encarregat d'encantar era el Saig. S'Encantava la primera dansa. Era un honor per l'al·lota afavorida el ballar Sa Primera, així mateix com el ballar Sa darrera. Per tant els pares i els enamorats pujaven fort per aconseguir tenir l'honor de que la seva protegida fos la sortada.

Una vegada acabat l'encantament s'Obrer Major donava una canya verda, com senyal del dret adquirit, al que havia pujat més fort i donava les ordes per

què la colla de xeremiers anàs a ca l'al·lota sortada a cercar-la. I sortien Ses Xeremies seguides de tot l'estol de jovenots. Quan arribaven a la casa cridaven a l'al·lota que tardava una mica en sortir de casa seva com volguent demostrar que no esperava l'honor. I fins llavors havia estat impacientment darrera la finestra, desitjant-ho com res en el món.

Així l'al·lota amb tota la trecalada sortien cap a la plaça i anave fent sarau pel carrer.

Quan arribaven a plaça el pare o l'enamorat ja havien contractat els servicis d'un bon ballador perquè encetés el ball amb l'elegida i la fes quedar bé. L'endemà tothom del poble en xerraria d'ella i per tant l'hi havia de sortir de lo millor. S'Obrer Major (o el Saig) donava l'orde de començar als músics i començaven...

Després de Sa primera venia Sa segona que era dedicada a la filla de qualque autoritat, normalment el batle.

I després Sa tercera, que també era encantada però no arribaven tan amunt com a Sa Primera i a Sa darrera. També l'al·lota era menada a plaça amb xeremies i acompanyada de tots els joves fa-

drins.

Tot seguit començava el ball per a tothom. Cada ball era igualment encantat però no es pujava molt. El podien ballar fins a 3 parelles, que eren les que cabien damunt el cadafal, així es posaven d'acord 2 o tres joves i pujaven fins a guanyar el ball per a ells i les seves al·lotes. Els doblers que havien acordat eran donats al Saig. I la música sonava. Ara un bolero, ara una jota, ara una mateixa, ara un copeo...

Per a descansar S'Obrer Major donava permís als músics per a poder refrescar-se, i ho feien beguent aigua fresca. I tot d'una el ball...

Fins que apuntava l'aurora i S'Obrer Major decidia que arribava el moment d'encantar Sa Darrera.

La gent tornava posar gran atenció en l'encantament i tornava passar lo mateix que amb Sa Primera. I per molt tard que fos l'al·lota sortada esperava amb impaciència darrera la finestra, encara que sempre fes un poc de comèdia de que dormia. Els ulls ben espolsats tenia! I amb aquesta Darrera dansa acabava el ball. Les xeremies o la música acompanyaven a l'al·lota a ca-seva com a darrer honor a la ballada.

Horari al consultori de S'Arenal

Medicina General

8'30 Dra. María Isabel Oliver.
8'30 Dra. Teresa Oliver i Puig.
9'00 Dr. Lluís Mulet Bauzá.
11'00 Dr. Rafel Dorado Pou.
11'00 Dr. Bernat Roca Garcies.
11'30 Dr. Carles Perla Goñi.

PEDIATRIA

9'00 Dr. Bernat Roig Janer.
11'30 Dra. Carme Vidal Palamos.

PER AVISOS A DOMICILI

De 8 a 14 Ambulatori. Tel. 260766.
De 14 a 17 Tels. 226224-226225-223961.

FORN CA'N DAMIÀ

Tota classe de pans i de pastissos
Plaça dels Nins, cantonada carr. Militar.

Avinguda Son Rigo, 5.
SUPERARENAL, carrer Tokio, s/n.
Teléfono: 260551 - S'ARENAL DE MALLORCA.

FOTO-CINE-ESTUDI

Kamal

Fotocopies a l'acte.
Reportatges foto-cine.
Carnets color.
Industrial
Publicitària.
Material fotogràfic.
Servei de revelat
per a l'aficionat.
Camí de les Meravelles.

Tel. 269416
S'ARENAL DE
MALLORCA

En poques paraules

Deu anys de cursos musicals

Enguany s'acompleix el desè aniversari d'ençà que s'iniciaren els Cursos de Direcció Coral i Pedagogia Musical. Aquesta commemoració s'ajunta a altres que també es celebren en el nostre àmbit: la desena Setmana de Música de Felanitx, els vint-i-cinc anys del Festival de Pollença, el trentè aniversari de l'establiment de les JJ.MM. a Ciutat, els vint anys tant de la Capella Mallorquina com dels Nins Cantaires de Sant Francesc i, encara, la desena Setmana dels Orgues de Mallorca. També és un any prolífic en celebracions personal: als nostres Antoni Sanxo, Joaquim Sanxo, Andreu Parera i Miquel Capllonch hem d'unir els noms de: Respighi, Mahler, Liszt,

Weber, Delibes, Kuhlau, Caldara, Pergolesi, Porpora, Marcello, Victoria, Gabrielli, Peri i Philippe de Vitry, per citar els més coneguts.

Està ben clar que aquest també podria haver tingut l'anomenament explícit d'"Any Europeu de la Música" si no fos que entre el gloriós triple centenari de l'any passat hi sobresortia la figura cabdal de Joan Sebastià Bach.

Centrem-nos, però, en el cas d'ara: Els Cursos. Vull repetir les paraules que diu el Poeta:

"No és pobra, ni petita, la campana, quan té ressonàncies..."

I aquesta campana en té, de ressonàncies. Amb la d'enguany seran deu les batallades que haurà es-

campat, pel món i el seu ressó l'hem de cercar no únicament en els actes que es duen a terme a La Porciúncula de S'Arenal, no únicament dins les classes estivals, sota la sufocant calor. El fruit efectiu d'aquests anys i d'aquesta feina el trobarem escampat arreu de Mallorca: el trobarem en els nombrosos cors formats arran d'aquests cursos, en la preparació assolida per molts dels seus directores, en la tècnica aportada als seus cantaires, en la renovació constant que s'ha fet del repertori coral, en la tasca que han pogut desenvolupar multitud de mestres dins la seva escola... No, no és petita la campana... el poeta no ho escriví de bades.

I encara hem d'afegir dues realitzacions més estables i de superior infraestructura: el sorgiment, arran d'aquests cursos, del moviment de corals infantils i la seva catalització en federació; i, finalment, la creació de l'Escola de Pedagogia Musical, que mantén viu durant tot l'any l'esperit dels ensenyaments impartits durant la setmana d'estiu.

Tenint en compte tots els elements exposats podreu abastar un poc millor fins on arriba la ressonància d'aquesta bona de campana. No s'ha equivocat, el poeta... són deu anys ben aprofitats!

Biel Massot i Muntaner
Agost del 86
(Per a la Premsa Forana de Mallorca)

Zones turístiques: podrien constituir-se en entitats locals menors

Per Bernat Deyà Palmer

La descentralització i descongestió administratiua ha tengut sempre una finalitat: agilitzar les tramitacions i accelerar l'ens resolutori, al punt on existeixen els problemes i les peticions dels administrats.

Es indiscutible que, en una comunitat autònoma com són les Balears, el desenvolupament econòmic de la qual està basat fonamentalment en el turisme, hi ha nuclis urbans dins del propi terme municipal que tenen problemes totalment diferents i inclús, en alguns casos contraposats. Això passa, sobretot, als nuclis costaners. Així, a manera d'exemple, entre Andratx i el seu port, Calvià i les seves zones turístiques, Lluçmajor i S'Arenal, Campos i els seus nuclis costaners, Santanyí i Cala D'Or, Felanitx i Porto Colom Colom, Manacor i Porto Cristo, Pollença i el seu port, Santa Margalida i Ca'n Picafort, etc., etc. També hi podem incloure altres llocs semblants dels quals no en parl per no fer-me pesat.

AUTONOMIA DELS AJUNTAMENTS

Aquest escrit no pretén, DE CAP MANERA, atemptar en contra de l'autonomia dels ajuntaments rurals i de pocs recursos. Senzillament, esbós una idea basada en la legislació vigent sobre règim local per tal d'activar l'interès i motivar la defensa dels nuclis urbans turístics; PERO SEMPRE SOTA LA CURA DE L'AJUNTAMENT RESPECTIU.

En una comunitat autònoma el desenvolupament de la qual està basat molt més en el turisme que en l'agricultura, seria normal que els nuclis turístics, amb dèficit de serveis urbans i equipaments, constituïssin un ens administratiu i de gestió, per tal de coordinar, sol·licitar, orientar, reconduir, millorar, etc., les seves instal·lacions, i que amb coherència i prèvia planificació les exposassen als òrgans de l'administració de major rang.

L'article 38 del Text Refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, enomena aquests en "entitats locals

d'abast territorial inferior al municipal". Les seves competències no són exhaustives, però sí resulta interessant la seva constitució com a mitjà per a fer arribar als ajuntaments i altres òrgans de l'Administració les seves necessitats.

RESOLUCIO DEL CONSELL DE GOVERN DE LA CA

La constitució de noves entitats locals d'abast territorial inferior al municipal estarà subjecta al compliment dels següents requisits:

a) Petició escrita de la majoria dels veïnats residents en el territori que hagi d'ésser base de l'entitat, o per acord de l'Ajuntament.

b) Informació pública veïnal en el termini de trenta dies.

c) Informe de l'Ajuntament sobre la petició i les reclamacions que hagi hagudes, les quals s'emetràn dins els trenta dies següents.

d) Resolució definitiva per part del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma.

Lluçmajor

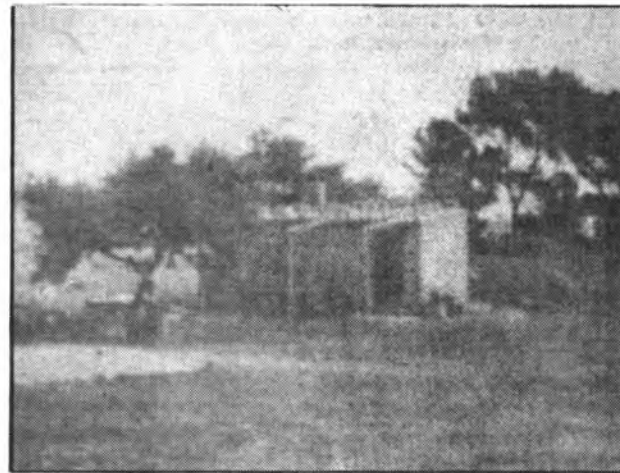

Venda de xalets i cases de camp

Per Miquel Coll

La majoria de xalets i finques rústiques que, fa cosa d'un any, començaren a construir-se al terme de Lluçmajor, ofereixen el cartellet de "Es ven". L'abandó actual contrasta vivament amb l'entusiasme dels primers dies, en els quals sorgien casetes per tot arreu.

El consistori res va dir, en aquell temps, de si les construccions eren ilegals o constituïen un perjudici per l'agricultura. La majoria de solars varen ésser comprats per gent humil, que no ho podia fer vora la mar, en territori turístic. El preu dels solars va ésser una autèntica especulació del sòl. Començaren a construir-se casetes, dirigint, els propietaris, tots els seus estalvis a aquest afer i ara tot ha quedat desfet i els compradors no abunden, en tot cas el preu actual no diferirà massa del pagat anys passats, amb la qual cosa la inversió que els propietaris han fet en els xalets és completament perduda.

Altres propietaris més solvents, edificaren vertaderes cases residencials. Actualment es troben gairebé en la mateixa situació que els altres: els possibles compradors preferiran comprar-se una casa en una urbanització legal i no haver de tenir mals de cap.

Hi ha prop d'un mil·lenar de casetes de tots els tipus. Els caps de setmana el camp llucmajorer s'omple de cotxes i d'altres vehicles. Moltes finques cultivables llindants han deixat d'ésser-ho, degut a la nova parcel·lació de què ha estat objecte el sòl. Tot són desavantatges i l'Ajuntament se'n renta les mans, per ara.

Converses baleàriques XI

Ramon Cavaller

N'Aina és mallorquina. En Bep és menorquí. Són amics i conversen. Aina.— Saps quantes revistes es publiquen a la part forana de Mallorca?

Bep.— Una vintena?

Aina.— No, setanta-sis: cinc en castellà, quaranta-dues en català i vint-i-nou bilingües.

Bep.— No està gens malament, quaranta-dues publicacions en català.

Aina.— Pensa, però que no hi ha cap diari de Ciutat en la nostra llengua.

Bep.— A menorca tampoc, és que els diaris, com la ràdio, tenen molta més incidència en el públic.

Aina.— Per una part els habitants de les Balears estan acostumats a llegir

en castellà i per l'altra els qui duen el maneig dels diaris és en general gent poc interessada en la normalització de la nostra cultura. Si no llegeix què diu n'Aina Moll en una entrevista que li fa "Serra d'Or":

... Avui un professor de català amb plaça a Barcelona no pot demanar el trasllat a les Illes (encara que sigui illenc), perquè el català i el "català, modalitat balear" són oficialment dues assignatures diferents que exigeixen fer oposicions diferents (amb programes idèntics, val dir a dir-ho). Això afavoreix la confusió que, amb perseverança digna de millor causa, sembla una petita

colla de "gonellistes" que bombardegen de cartes al director els diaris de Mallorca, en defensa del "mallorquí" (o de la "llengua balear"), injustament atropellat pel català, segons ells. El fet que aquestes cartes, plenes d'absurds i de falsificacions descarades de dades científiques elementals, siguin admeses pels directors de diari que mai no acceptarien de publicar atemptats flagrants contra cap altra ciència, demostra fins a quin punt el procés de normalització lingüística ve condicionat pel clima social i polític de cada moment històric.

Bep.— Anam ben arreglats...

Aina.— Sí.

AJUNTAMENT DE PALMA

CURSOS DE CATALÀ PER A ADULTS

ESCOLA PÚBLICA DE S'ARENAL

Cada vegada, més necessaris!

INFORMACIÓ
I
MATRÍCULA

BAR EUROPA
CARRER HISTORIADOR DIEGO ZAFORTEZA,
CANTONADA JACINTO VERDAGUER
TEL.: 26 20 46

Ca'n Pastilla

L'Ajuntament ordena el tancament de tres bars

Dos bars i un pub, situats en la zona de les galeries Los Romboms, hauràn de tancar les portes, degut a la no adopció de les mesures correctores imposades per l'Ajuntament en dies passats a causa de l'excessiu soroll nocturn. Els locals que hauràn de tancar són: el Pub Dos, al carrer de Bellamar, 14; i els bars Lolita Joker's i Tramps, situats respectivament en els números 36 i 37 del carrer de Virgili.

El delegat d'Urbanisme, Jaume Carbonero, ha estat el signatari de l'ordre de tancament. Abans, als sancionats se'ls ha fet saber les mesures correctores que han de fer, en un termini de 24 hores a partir de la recepció de l'ordre. Si aquestes mesures no es fan, la Policia Municipal tancarà els locals.

Els conflictes en aquesta zona són ja vells. L'Associació d'Hotelers i altres entitats feren un comunicat en el qual denunciaven la situació a Cort, fa uns mesos. Sembla que Cort a començat a prendre mesures.

Consolidació dels cursos de català a les barriades

Els cursos de català per a adults a les barriades ciutadanes arriba enguany a la cinquena edició. El responsable de Cultura de Cort, Colau Llaneras, i el coordinador dels cursos, Antoni Mir, presentaren aquests dies passats els cursos.

L'any passat varen ésser unes mil tres-centes persones les que accediren als cursos, mentre que l'altre any, el 84-85, no eren més que sis-centes. Si tenim en compte que, els primers anys, la xifra d'inscrits no arribava al centenar, podem tenir una idea de la consolidació i acceptació popular d'aquests cursos. Els percentatges de catalano-parlants i de castellano-parlants que acudeixen als cursos s'ha anat mantenint: un seixanta per cent dels primers per un quaranta dels segons. La matrícula costarà unes mil pessetes, un preu prou assequible per tothom.

Els barris on s'impartiran les classes són els següents: So N'Espanyolet, el Polígon de Lloevant, Coll d'En Rabassa, S'Arenal, Son Goteu, Camp Redó, Rafal Vell, Gènova i, a més, al local de l'Obra Cultural Balear. Les aules seràn cedides per diferents col·legis públics, tres hores setmanals (matins i horabaixes), amb dos nivells per als castellano-parlants i tres per als catalano-parlants. Vint professors seràn els encarregats d'impartir les classes, tots ells llicenciats en Filologia Catalana. El pressupost destinat als cursos per part de Cort és de prop que quatorze milions de pessetes. A més de l'ensenyança de la llengua catalana, hi haurà aquest any altres activitats culturals (cinema, conferències, col·loquis...) i pràctiques de pedagogia ambiental per tal de conèixer la realitat socio-cultural de les illes i de Palma.

Els llinatges es podran inscriure en català

Un decret, publicat pel Ministeri de Cultura en el BOE d'aquests dies passats, estableix noves redaccions en 175 articles del Reglament del Registre Civil. Un dels articles fa referència a la possibilitat de normalitzar en la pròpia llengua els llinatges o cognoms dels interessats. Tots els catalans que també ho vulguin ésser de nom, en sentit literal, ara tenen l'oportunitat. Al local de l'Obra Cultural Balear hi trobareu informació de les passes a donar.

S'Arenal / Ca'n pastilla

Neteja de la mar

Miquel Angel Lenuda és el patró del llaüt encarregat de la neteja marítima del nostre litoral. El llaüt té la base al Club Nàutic de S'Arenal i tots els caps de setmana fa una passada des de Cala Gamba fins al Cap Blanca. El material arreglat és quantios, des de bosses de plàstic fins a petites bolles de quitrà provinents dels vaixells que netegen els seus excussats dins les aigües de la badia.

El sistema seguit per a aquesta operació de neteja es basa en una xarxa, semblant a las de pescar, amb la qual van arreglant totes les escombraires possibles i retirant-les de dins l'aigua. La xarxa es va arrossegant fins a uns dos metres de profunditat. Els encarregats de la tasca administrativa i econòmica són la Direcció General del Medi Ambient i el Govern Balear. Per l'any que ve, es pensa comptar amb més mitjans, sobre tot amb la col·laboració d'aparells aeris i de l'Armada. Una altra de les qüestions de la campanya fa referència a la conscienciació ciutadana, mitjançant campanyes d'informació i prevenció sobre la necessitat de mantenir net la nostra mar.

Llengua, diners i bancs

Pius Pujades

Els meus lectors són genials.

El dia primer de mes, fa dos dies, reproduïa el text d'una carta que el director general del Banc de Santander havia dirigit a un client excusant-se perquè no tenia talonaris de xecs en català. Esgrímia raons legals de pes que li havien estat subministrades pel departament jurídic del banc. Ahir, dia 2, ja tenia a les mans la carta d'un lector que —ves quina casualitat!— té un talonari de xecs del Banc de Santander escrit en català i en castellà.

—I com és possible?

Molt fàcil. El segon comunicant, client del Banc de Santander, va anar a veure el director amb menys miraments —i potser amb més diners, que això ja no ho sé— i va dir: «O em donen talonaris de xecs en català o me'n vaig a un altre banc».

Jo no sé si qualsevol client té prou força per a fer treure del calaix un dels pocs talonaris bilingües que deuen guardar per a clients molt especials. El que no acabo d'entendre és per què no n'encarreguen una nova remesa. Ganes d'anar a contra corrent?

Un amic que va llegir el meu comentari del dia primer em

deia que a ell no li havia passat mai cap incident amb els talonaris, que sempre els hi havien donat en català o bilingües. «Passa que s'ha de saber amb qui et jugues els quartos». Tenia més raó que un sant.

De tota manera, i que em perdoni, el director general del Banc de Santander havia de saber que tenia, en algun calaix d'alguna sucursal de Barcelona, un paquet de talonaris bilingües servats com una relíquia per a clients molt especials. No havien de deixar que es fiqués de peus a la galleda.

—Perdoni. No m'ho acabo de creure tot això. Si el director general del banc va escriure que no en tenien ni en pensaven fer...

Si. Les coses haurien de ser així. Però els fets són els fets: el lector del talonari ha estat prou gentil.

A més a més de facilitar-me la informació, m'envia un xec (del Banc de Santander i en català) de vint-i-cinc mil pessetes per a ajudar a resoldre el problema de l'operació d'en Camil. Davant l'evidència només es pot callar.

Donant les gràcies en nom d'en Camil, callo.

fé ca teva

MARCH HIPOTECARIO

Préstamos Hipotecarios destinados a la financiación de:

- Adquisición de primera o segunda vivienda
- Despachos para profesionales
- Adquisición de locales comerciales
- Naves industriales
- Fincas rústicas
- Hoteles y apartamentos
- Reformas, restauraciones, etc.

Con un importe máximo del 70%
Y hasta 20 años de plazo.

Avda. Alejandro Roselló, 8. Tel. 46 15 00 Telex 68611 - 07002 PALMA DE MALLORCA

07 Publicitat
Autorizado por el D.G.T.P. 15.9.86.

Madrid

Crimen passional

Utilio Fernández Yera, un cura de trenta dos anys, va morir instantàniament a causa d'un tret de bala al cor. El Guàrdia Civil, Luís del Alamo Samper, de quaranta sis anys, va ésser el responsable del tir. La causa era les relacions que el cura mantenia amb la dona del Guàrdia Civil, Constantina Pérez Fernández, de quaranta-quatre anys.

Els successos ocorregueren en un hostal de Madrid, on Constantina i el cura estaven allotjats, concretament l'Hostal Veracruz. El marit de la dona es desplaçà a Madrid i quan s'encarà amb ells, a la sortida de l'habitació on havien romàs, endegà un tret al cura sense dir cap paraula. Inspectors de la Brigada d'Homicidis s'han fet càrrec de l'assumpte.

S'Arenal

Una turista alemanya morta en un hotel

Ingrid Sieglinde, de 47 anys, va ésser trobada morta en dies passats dins la seva habitació de l'hotel Ipanema Park, de S'Arenal, on hi era des de feia deu dies.

La mort d'aquesta turista d'origen alemany està envoltada d'extranyes circumstàncies que, sembla, es comencen a aclarir. El seu company d'habitació, Dieter Paul, també alemany, ha estat detingut amb el càrrec de denegació d'auxili.

Sembla ésser que la parella de turistes discutiren el vespre abans del succés. Segons la declaració de l'encausat, Dieter Paul, de 47 anys, aquest volia acabar amb la relació que

mantenia amb Ingrid. I aquestes pretensions no varen ésser ben rebudes per ella, la qual ingerí algunes botelles de licor i una certa quantitat de pastilles. Dieter, creient que la dona tan sols s'havia emborratxat, la deixà dins l'habitació i davallà fins al bar.

Ingrid presentava una ferida al cap i es creïé, en un primer moment que Dieter era el responsable directe de la seva mort. Després de la investigació policial, els càrrecs en contra del turista han quedat reduïts al de denegació d'auxili. El cop sembla que va ésser produït per una caiguda fortuïta de la dona, una vegada que ja havia pres l'acohol i els barbitúrics.

Ingrid Sieglinde, una dona ben agraciada.

Un drama espanyol

Monserrat Roig

Aquest matí, quan venia des de Girona amb uns amics, algú començà a contar-nos, amb detalls que jo desconeixia, el succés del que parlen aquests dies els periòdics, amb un cura asturià, un guàrdia civil i la dona d'aquest darrer com a protagonistes. El comentari, entre còmic i malintencionat, no feia més que destacar els elements còmics que hi ha sempre en qualsevol tragèdia nascuda de la infidelitat o d'una qüestió de gelosia, i que re-

dueixen la tragèdia a una simple caricatura.

L'element grotesc el posen en primer lloc els actors del drama, dos representants tòpics de l'Espanya negra: el belicós ciutadà uniformat, el qual, en la repartició dels papers li toca de lluir l'estigma degradant de l'ignomínia i l'obscur ensotanat, el qual li pertocava de representar en escena l'exemple viu de la castetat més pura, i que acaba fent l'últim alè sobre una moqueta esfilagarsada d'una pensió, víctima de la

seva pròpia lascívia. Sembla un dramet de don José de Echegaray, al qual la imaginació incomparable de la vida li afegí encara l'"inri" de dos noms perfectament escollits per tal que la rialla no s'aturi en el pati de butaques. Era justament allò que hi faltava per què aquí ningú no tenguí necessitat de treure un mocador quan caigui el teló. Per aquesta vegada, com amb la història dolenta del pallaso sentimental, les llàgrimes caigueren allà on hi ha tramoia.

Ca'n Pastilla

Atracament en una oficina de canvi

Un individu armat amb un revòlver atracà una sucursal urbana de la Banca March a Ca'n Pastilla, robant més de tres-centes mil pessetes.

Els fets ocorregueren així: prop de les quatre i mitja de l'horabaixa, un

home d'una trentena d'anys entrà dins l'oficina de canvi instant a l'empleat que li donàs tots els diners que hi hagués en efectiu. Inmediatament després d'això, el lladre s'escapà, mentre l'empleat avisà ràpidament al 091.

Alguns cotxes Z de la Policia registraren la zona sense torbar l'atracador. De tota manera, aquest duia la cara destapada i els seus trets facials estan en mans de la Policia, la qual segueix endavant amb la recerca.

Ex-líder sindical condemnat a 16 anys de presó per 5 atracaments

Barcelona — La secció primera de l'audiència de Barcelona ha condemnat a setze anys de presó Miguel Granados Pérez, ex-líder sindical de «Roca Radiadores» a les vagues del 1975, per ser l'autor de cinc atracaments en diverses entitats bancàries, l'últim dels quals va ser en grau de temptativa, segons que han informat fonts judicials a Europa Press.

La sentència condemna Miguel Granados a quatre anys de presó per cadascun dels quatre atracaments consumats, a sis mesos d'arrest per l'atracament en grau de temptativa, i a quatre mesos d'arrest per possessió il·lícita d'armes. L'audiència ha estimat l'agreujant de reincidència i també l'atenuant de malaltia mental. També se'l condemna a indemnitzar les entitats bancàries atracades, amb l'import dels diners que es van endur.

Reincidència

Els cinc atracaments van tenir lloc al Banc de Sabadell, de Manlleu, a la Caixa d'Estalvis de Manlleu, de Folgueroles, al Banc Popular Espanyol, de Taradell, al Banc Espanyol de Crèdit, d'Aiguafreda i a la Caixa d'Estalvis de Manlleu, de Santa Maria de Corcó. Un dia després de l'últim atracament, el quatre de desembre

passat, va ser detingut Miguel Granados prop del lloc dels fets.

Implicades dues empreses en els suborns a guàrdies civils

La Seu d'Urgell (Alt Urgell). — Els set guàrdies civils detinguts perquè es deixaven subornar cobraven cadascun 30.000 i 40.000 pessetes mensuals de l'empresa Transportes Jordana i de la distribuïdora del producte Donuts d'Andorra, presumptament implicades en activitats delictives i de contraban, van assegurar fonts solvents al diari «Segre». El guàrdia civil de vint-i-tres anys que va denunciar el fet ha ingressat al dipòsit municipal de detinguts de la Seu, juntament amb un altre guàrdia i el propietari d'un restaurant de la Seu, també presumptament implicats en la mateixa xarxa de contraban.

Segons les mateixes fonts citades pel diari «Segre» de Lleida, els diners eren donats per l'empresa Transportes Jordana, ubicada segons sembla a Calaf. Així mateix, fonts de l'empresa Donut Corporation Barcelona, SA, citades pel diari, van confirmar que el seu producte és transportat a Andorra des de la filial que tenen a Manresa.

D'altra banda, «Segre» informa que tots els guàrdies civils implicats estaven destinats al servei fiscal de la duana de la Farga de Moles.

Algunes causes del nacionalisme juvenil

Jordi Vila-Abadal i Vilaplana

Em va telefonar un periodista per preguntar-me sobre les possibles causes d'aquest nacionalisme que sembla evident i creixent en la joventut. Perquè, em deia, com és que els joves són cada cop més nacionalistes? Qui ho ensenya? D'on ho aprenen?

Vaig comprendre la preocupació del periodista i la motivació de la seva pregunta, perquè, de fet, és ben cert que ningú ni res d'estructurat no ensenya als infants i joves el coneixement del nacionalisme. Tant és així que encara avui, i ben sorprenentment, ni a EGB, ni a FP ni a BUP no s'ensenyen ni els rudiments històrics de la nació catalana. D'altra banda, els partits, si en fossin capaços, tampoc no ho podrien ensenyar perquè no tenen joves (tots plegats en tenen el 2'2 per cent) i la resta d'associacions, en general, no es caracteritzen gaire per una activitat pedagògica en aquesta matèria.

Què passa, doncs? D'on ho aprenen? Doncs passa que allò que no ensenyen els llibres ni els mestres, ho ensenya la vida. I la vida ensenya a patades i ben sovint amb experiències poc agradables. I d'ençà que els joves són joves, com a entitat col·lectiva, és a dir, des de mitjan anys cinquanta cap aquí, se'ls fa cada cop més patent que són una contrarietat per a la societat establerta. I

això es tradueix en moltes situacions i fets quotidians que han de sofrir. I d'aquests n'hi ha un que és rudement cert per a ells i és que l'enemic declarat número u de la joventut és allò que en diuen la *pasma*. Això per a ells és una evidència indiscutible —com ho pot ser per a tothom que hagi vist l'últim Sabadell-Barcelona, si no és que sigui incapaç d'evidències.

Ara bé, instintivament i lògicament tendim a considerar bo allò que el nostre enemic odia, i els joves s'adonen que hi ha unes coses que treuen especialment de polleguera la policia, com manifestar-se contra en Reagan, contra l'OTAN i les nuclears, però sobretot fer manifestacions de caràcter nacionalista (a favor del nacionalisme de les nacions oprimides, no del de les opressores, naturalment). Per això, i d'entrada, molts joves van assumint com a seva la causa del nacionalisme. Però aquesta assumpció esdevé convicció increbantable quan són agafats per la policia i en reben un tracte «exquisidíssim», amanit d'al·lusions retòriques destinades a les seves mares i la seva condició de catalans. Aleshores aquells joves s'adonen clarament que estan en mans de *los agentes de la autoridad*. Autoritat que veuen, almenys des d'aquell moment, com l'opressió per antonomàsia, i que no tenen cap

dubte un cop senten caure sobre la seva tendra edat el pes d'un milió de pessetes de fiança.

És molt fàcil esdevenir nacionalista, si s'és jove i els prejudicis o les conveniències no t'impeixen de tenir com a evidents les evidències. Les activitats col·lectives i airades dels joves són sempre —i això és una regla d'or per a entendre'ls— símptoma o denúncia de la patologia de la societat adulta. I el seu nacionalisme reivindicatiu d'ara és denúncia de l'injust i opressor *nacionalismo* imposat als nostres països i que impedeix que les nacions oprimides guadeixin de la llibertat.

Però no ens pensem que aquest fet sigui en la gent jove un fenomen reactiu i sense transcendència. Perquè és un fenomen malauradament reactiu, però, sortosament, de transcendència. Dic sortosament perquè almenys en el nacionalisme troben un element per a la pròpia identitat; ja que la societat, que aparentment tant els afalaga però que de fet tant els rebutja, no els ofereix altres elements més sòlids (si hi són), o almenys més complementaris, per a la seva identitat. I si és un perill constituir la identitat sobre un sol element i sobretot si és molt esquemàtic, com és el cas del nacionalisme que han pogut captar i elaborar molts dels nostres joves, més perillós és encara no comptar amb cap element per constituir la

identitat personal. Aquest últim és el cas lamentable de tants altres dels nostres joves, marginats per la societat establerta en tots els aspectes de la vida: econòmic, afectiu, laboral, cultural i ideològic.

Per als joves és fàcil sentir-se catalans perquè només cal que es preguntin: «D'on sóc jo?». Però sovint, i cada vegada més, segons que sembla, adopten d'entrada ja un nacionalisme que potser és poc fundat, poc elaborat i immadur. Potser sí, però, tot i així, no crec que sigui culpa seva no haver entrat ensenyats ja a la vida. Perquè també ells, com nosaltres, han tingut generacions precedents, i si no han estat capaces de transmetre'ls els seus coneixements i conviccions el resultat no es pot pas imputar a la gent jove.

D'altra banda, no ens ha pas d'estranyar que el seu nacionalisme sigui radical, perquè ja hem dit que sovint els és necessari per a fundar la seva identitat; i, per sort, tenen una intuïció prou sana i encertada per a comprendre que si no s'és independent s'és dependent i que basar la identitat sobre la dependència és fundar la personalitat sobre una base patològica. I això instintivament i sanament ho esquiven.

L'actitud de la gent jove acostuma a ser alligadora, però la lliçó que ofereixen no és sempre la que molts voldrien.

Comunicat

Senyor director de S'ARENAL DE MALLORCA:

Vos remetem copia de l'acta que l'Assemblea de Joves del PSM-Esquerra Nacionalista va acordar enviar als mitjans de comunicació i vos pregam que li doneu difusió.

Entenem que la constitució d'una nova entitat política és un fet prou interessant, i aquesta en concret expressa la vitalitat del nacionalisme d'esquerres al nostre país.

Creim que a Mallorca s'ha accentuat la dinàmica centralista i en concret els partits estatals manifesten de cada vegada més un sucursalisme decimonònic.

La vida d'un país serà pròpia quan sigui capaç de dotar-se d'institucions i partits al servei de la seva comunitat, i en concret a Mallorca d'institucions i partits que lluitin per la recuperació de la nostra identitat nacional i de la nostra sobirania.

Nosaltres en som optimistes, constatem que l'única ideologia que s'estén a Mallorca entre el jovent és la del nacionalisme progressista, motiu pel qual hem cregut necessari dotar el nostre país d'una organització que doni respostes als problemes que planteja la joventut des d'una perspectiva nacionalista d'esquerres, alhora que sigui el cau de trobada, debat i actuació de tots els joves nacionalistes de Mallorca.

Per això ens proposam fer una crida a tots aquells que es sentin identificats amb nosaltres a col·laborar i participar en el nostre projecte.

Ben cordialment,

Per la Gestora
Bernat Aguiló,
Secretari de Joves del PSM

L'amor

Maria Martinell

La no assistència a una persona accidentada, avui la sanciona la llei. Si hagués estat així en temps de Jesús, els homes del culte, el levita i el sacerdot, haurien estat reus d'alguna multa o de mesos de presó.

Quin escàndol! Amb tot, és un progrés real haver fixat una obligació acompanyada de penes allà on la consciència

s'hauria de moure espontàniament? Que una necessitat tan manifesta com la d'auxiliar un ferit exigeixi una reglamentació, és un veritable avenç?

Jesús no dicta res ni amenaça. Explica una història: potser és la de tots els dies i de tots els pobles. Ho diu i ho torna a dir. Només hi ha una regla, la de l'amor. Totes les altres hi són subordinades.

Els flamencs reclamen la independència financera

Brusel·les. — La nació flamenca, majoritària a l'interior de l'Estat belga —prop del 70 per cent de la població— celebrà divendres la seva diada nacional, que commemora la batalla dels «esperons d'or», del 11 de juliol del 1302, en què les milícies de les ciutats flamenques (Brusel·les, Gant, Lieja, Anvers, Lovaina, etc.) reconqueriren l'autonomia municipal anul·lada pel rei de França i

Navarra, Carles IV. La diada nacional flamenca d'enguany es caracteritza per l'exigència de la independència financera per a la regió flamenca. El president de l'executiu del consell regional flamenc, el demòcrata-cristià Gaston Geens, digué en el seu discurs que els flamencs han estat els únics protagonistes de l'expansió econòmica de Bèlgica, i que ara volen recollir el fruit d'aquest esforç, segons que informa el nostre corresponsal Eduard Tell. «Volem —digué Geens— rebre el salari que correspon al nostre treball».

"la Caixa"

CAIXA DE PENSIONS

Associació de veïnats Cala Blava

Entrevistam avui a Joan Torres i Garau, recentment elegit president de la AAVV Cala Blava. Una associació que podem considerar pilot, tant per la seva feina com per les tecnologies que emplea.

—Quants d'anys duis, tu a la teva família a Cala Blava, demanam per començar.

—Fa devuit anys que començarem a estiuetar. Des de fa sis anys, hi estam tot l'any.

—Quina diferència hi veus des d'abans a ara?

—No molta. La urbanització se va planificar bé. No hi ha hagut desastres urbanístics com a altres indrets de la comarca.

—Quina gent habita a Cala Blava?

—Hi ha un nucli antic que sempre s'ha duit molt bé. Els nou vinguts s'han adaptat als veïnats antics.

—Parlem de la AAVV.

—Hi ha hagut eleccions i hem planificat la nova directiva. A més dels càrrecs claus —presidència, secretariat i tresoreria—, els vocals són els delegats de carrer, un a cada carrer important amb els seus carrerons i els presidents de cada comunitat. D'aquesta manera tot el poble està representat a la directiva.

—Les primeres actuacions?

—Estam elaborant un cens de tots els veïnats i propietaris, un cens informatitzat, amb els domicilis de Cala Blava i amb els domicilis d'hivern. Aquest cens ens facilitarà el cobrament de les quotes, també el posarem a disposició de la Guàrdia Civil de S'Arenal que en podrà fer l'ús que en podrà fer l'ús que en consideri oportú.

—Aquest cens és una bona idea.

—Efectivament. Així podem fer una cobrança de quotes més intensa. Quasi tots els veïnats, un 90 per 100 pagaran les seves quotes.

—Quines altres actuacions heu tengudes?

—Hem recuperat el carrerany que duu a la Platja de Cala Mosca i l'hem netejada, també hem llevat 25 camionades de deixalles acumulades de temps enrera als terrenys municipals de darrera la capella. Ara, l'Ajuntament hi sembrarà arbres i hi col·locarà bancs. També hem cuidat les zones verdes. Tot pagat per la associació.

—També hem gestionat que s'agilizi la instal·lació dels telèfons sol·licitats a l'Ajuntament la construcció d'un poliesportiu devora la capella i discos de senyalització a tot el poble. La canalització d'aigües brutes està aprovada i un camió

Joan Torres i Garau, president de la AAVV Cala Blava.

passarà cada setmana per endur-se'n l'esmotxim i trastos vells que hi hagi per aquí.

—Molte de feina feis. Especialment interessant és aquest cens informatitzat de la població calablavera. Qui sou els directius?

—Joan Torres Garau és el president, vicepresidents, Gabriel Buades Salom i Joan Marqués Ferrer, secretari, Eladi Planes Bennàsser, tresorer Antoni Obrador i Llopis, vice-tresorer, Francesc Locano Sunyer i els vocals, Rafels Gil Mendoza, Onofre Terrassa i Pujol, Antoni Alvarez Ossorio, Jesús Pont i Bel, Maria Alcaraz i Canyelles, Bernat Cardell i Vanrell, Jaume Sastre Amengual i Felip Alorda Rabassa.

Un gran perill

(Evocació simbòlica de la línia Maginot)

Si us penseu, sants cristians, que em proposo elogiar o discutir el valor estratègic d'aquella línia de fortificació de la frontera franco-alemanya per tal d'assegurar la defensa de l'hexàgon contra una nova invasió teutònica, aneu errats de mig a mig. El que m'interessa és treure la lliçó política que es dedueix d'aquella obra famosa, car els fets demostraren que no va servir per a res perquè els alemanys varen passar per Bèlgica, deixant intacta i sense estrenar, aquella línia Maginot que ara s'ha convertit en objecte de museu, visitada per milers de turistes europeus o americans embadalits davant les trinxeres subterrànies, els paranys llança-bombes, les casamates amb finestres per a canons i metralladores i altres curiositats innocents per l'estil. I com que els guies i guardes de les fortificacions deixen fer fotografies i lloguen cascos militars, no falten turistes que es fan retratar en actitud bèl·lica per a tenir un record gloriós de llur visita a la frontera franco-alemanya. I heus ací que al capdavant, la línia Maginot ha esdevingut una font d'ingressos, en comptes de la font de sang en què s'hauria convertit si s'hagués produït la invasió que els francesos temien. Quines coses, oi?

Ara bé. Els països o les nacions estan sempre exposades a una altra mena d'invasions i la història és plena de capítols que ho expliquen. Cada dia llegim als diaris que la policia d'un Estat ha detingut espies d'un altre i que, a més de les invasions bèl·liques n'hi ha de polítiques, d'econòmiques i d'industrials. I en certs pobles, no sobirans, existeixen les invasions lingüístiques que fan més mal que una pedregada...

Ai fillats meus, sí. M'han parlat d'una nació, no sobirana, que ha estat víctima d'una invasió lingüística fabulosa i que de res no va servir la línia Maginot d'un general de pau que es deia Pompeu Fabra, perquè la seva estratègia era purament gramatical i consistia en diccionaris i obertura d'escoles i així fou que els invasors pogueren instal·lar-se pacíficament al país perquè el que els enviava els havia dit que el país on anaven «era d'ells» i que no solament no tenien cap obligació de parlar la llengua dels envaïts, sinó que llur deure patriòtic era el de continuar parlant la llengua del país d'on venien sense deixar-se temptar per les sirenes de la nova terra on desembarcaven, si els aconsellaven d'estudiar un altre idioma.

L'operació anti-Fabra fou un èxit indiscutible i ens recorda la invasió d'aquella Occitània per la qual va morir el nostre rei Pere, feta per milers de francesos del Nord capitanejats pel general Simó de Montfort i un reguitzell de bisbes catòlics disfressats de generals, fent creure a la gent que baixaven a les terres del Sud «per destruir el catarisme», quan, en realitat, el que volien destruir eren unes llengües diferents del francès de París i conquerir la Provença i el Llenguadoc per a la corona francesa. A

finals del segle XIII es cremaren a Montsegur, prop de Foix, els últims defensors de l'occitanisme. Han passat set-cents anys i ara resulta que d'aquelles cendres sagrades en surten encara guspires que proven que les llengües dels albigesos no són mortes (no són mortes, és veritat, però estan malaltes i tots els esforços seran pocs per a revifar-les).

Aquella nació, no sobirana, envaïda per milions de ciutadans de l'Estat del qual els envaïts són constitucionalment súbdits... recorda Montsegur amb tristesa i amb pànic, car només cal donar un simple volt per França per adonar-se que la llengua francesa ha destruït pràcticament les diferents ètnies de l'hexàgon. I si l'Estat sobirà els deixa fer Jocs Florals i desfilades pels carrers amb vestits «regionals» i àdhuc ballar sardanes i publicar algun disc, ho fa perquè la màquina de la sagrada «unitat nacional» francesa funciona com un rellotge i perquè barretines, còpies i espardenyes de vetes, fan riure els senyors de París.

Malfiem-nos, doncs, de les línies Maginot, i penseu sempre, sempre, sempre, que la millor defensa per salvar la llengua del país és l'Escola, l'amor a la terra i, sobretot, «la solidaritat i la voluntat de tots els patriotes a parlar i a escriure la llengua materna». I sense defallença.

Penseu que a Barcelona capital i a d'altres grans ciutats de casa nostra «hi ha majoria de castellanoparlants». Que cap barreja no impedeix que en vagin arribant d'altres. Que només senti parlar la nostra llengua a muntanya i als pobles rurals. Que així van morir ofegades les ètnies provençals i llenguadocianes.

Que no és hora de continuar fent política de partits, clientelisme electoral i panxacontentisme, sinó d'apretar-se el cinturó i mirar les coses tal com són fent la unitat de lluita en defensa de la nostra llengua. Que ja som majors d'edat i s'han d'acabar les baralles entre nosaltres, les travetes i les enveges.

Tingueu sempre present que la malaltia lingüística nacional és greu i que Catalunya risca d'acabar com Occitània, ofegada per la invasió espanyola davant uns partits sucursalistes impotents, uns altres d'òptica miop consagrats a la pesca de vots i els de més enllà barallant-se com a bugaderes per qüestions personals. Catalunya, la Catalunya eterna de tots, mereix un altre tracte si no volem que d'ací uns quants anys, trenta, cinquanta o cent, desaparegui del mapa de les nacions abandonada pels seus fills, aquells que cantaven *Els Segadors* i s'esgargamellaven cridant visca Catalunya...!

Tot això és real, veritat, salta als ulls i els que no ho vulguin veure que Déu els perdoni.

El gran perill.

DOMÈNEC DE BELLMUNT

ACADEMIA OVIDI CURS 1986-87

IDIOMES: CATALÀ, ANGLÈS, FRANCES, ESPANYOL, (PER A ESTRANGERS)
GRADUAT ESCOLAR: (PER ADULTS), INFORMATICA, RECUPERACIONS: E.G.B.; B.U.P.; C.O.U.; F.P.; COMPTABILITAT.

INFORMACIÓ I MATRICULA; DE DILLUNS A DIVENDRES DE 16 A 20 HORES.

CARRER OVIDI, 1 - 1. Tel. 26 00 86.
CA'N PASTILLA

VAL
1.500 PTAS.
més 12 % IVA

Desconeeguts imprescindibles: avui, Rafel Jaume de Sa Petanca

Hi ha toros difícils de torejar. Al dimoni aquells qui els toquin en sort! Però hi ha també, gràcies a Déu, altres cornúpetes esplèndits i generosos, com la vida mateixa, sense cap mena de malícia ni de segones intencions, que envesteixen de front i se'n porten per endavant tot el que -o a tot el qui- els fa contra (la vida està en joc, amics meus!); però d'aquesta lluita noble i a mort, surten capvespres de triomf i de glòria.

Et molestaries, amic Rafel Jaume, si t'incloés dins aquest segon apartat de cornúpetes nobles i generosos, esplèndid i sense cap mena de malícia, dels que envesteixen de front cap a l'enemic, cap a les dificultats? Jo, així t'he vist en aquests pocs dies des de que te conec, gràcies a les teves activitats dins el món de la petanca.

-Quan vares començar la teva afició petanquista?

-Encara m'en record, l'any 1965, quan la petanca de les Illes quedava reduïda a Sóller i Ciutat, quan administrativament depenien de la Federació de Bolles i Petanca de Catalunya...; encara record -jo era un allot de vint anys- que amb el famós AVESPA de Diari i Ràdio

MALLORCA, fèiem promoció i donàvem notícies de la petanca a les Illes.

-Però ara, ja te cerquen, com jo mateix, per fer-te una entrevista, per xerrar dels darrers esdeveniments; ara ja ets vicepresident de la FEDERACIÓ DE PETANCA DE BALEARS; ara la petanca, a les Illes i, sobretot a Mallorca, se practica per tot arreu...

-Es ver; tenc entès que per aquesta temporada serem més de 3.000 petanquistes federats a Balears. Bé, la família d'amics tendeix a engrandir-se i va a més en tots els sentits.

-Quan un MUNDIAL DE PETANCA A MALLORCA?

-Això són paraules grosses. Jo, al respecte, se lo que sa dit i publicat dins els diaris darrerament. Aquí mateix, dins el restaurant BRASILIA que jo, el regidor d'esports de l'Ajuntament de Ciutat, en Miquel PASCUAL, va prometre fer gestions en aquest sentit. Tenc entès que tot va endavant i que, segons el president nacional de petanca, el MUNDIAL FEMENI JA ESTÀ CONCEDIT... Lo que sí és totalment cert és que estan preparats per aquest faust esdeveniment!

-I vivint més el present, que n'has fet tu ara per la petanca que justifiqui la teva aparició dins aquesta secció meua d'IMPRES-CINDIBLES?

-Tu ho sabràs, amic meu; això és problema teu; jo no ho he demanat...

-Es ver que l'organització del darrer CAMPIONAT BALEAR DE VETERANS-II Memorial Miquel Jaume, t'ha costat doblers de la teva butxaca?

-Els nostres VETERANS, pares i mares de l'actual eclosió petanquista a les Illes, se mereixen això i més!

Idò; més clar, aigo! En RAFEL JAUME ha estat un "IMPRES-CINDIBLE" de paraules i de fets, per què l'activitat petanquista de cara als més oblidats, els de la tercera edat, sigui possible any darrera any. Un home, idò, "DESCONEGUT" del gran

públic, o pot ser més conegut des de la seva feina de propietari del restaurant BRASILIA; però què, gràcies a la seva afició i dedicació, com tants d'altres, fa possible que la vida, en societat, sigui cada vegada més humana i divertida; mes bona de dur, a fi de

comptes.

Ara bé, com deiem al començament, vius els qui se posin en contra. Aquest tipus de cornúpetes de la seva casta fan el seu honor. I que no ho és "IMPRES-CINDIBLE", això!

A. de V.

Una nova temporada de petanca a la vista

La premsa esportiva de les Illes, i, en general, les publicacions diàries locals s'han fet eco, en aquestes darreres setmanes, dels últims esdeveniments petanquistes de Balears: I TROFEU CIUTAT DE PALMA, amb participació nacional; LLIURAMENT DE TROFEUS i tancament oficial de la temporada 85-86 al restaurant Brasília; II TORNEIG DE VETERANS-Memorial Miquel Jaume, a més d'altres torneigs locals; i ara, al 4 d'octubre, el COMENÇA-

MENT DE LA LLIGA I TEMPORADA 86-87.

Pel que ens pertoca a la nostra zona del gran S'ARENAL, remarcar que els PRIMERS CLASSIFICATS mallorquins al TORNEIG CIUTAT DE PALMA varen ésser del C.P. ARENAL. Recordar als nostres lectors que també el C.P. Arenal va acabar i rebé trofeu al CAMPIONAT DE COPA DE BALEARS 85-86 i SUBCAMPIONAT DE LLIGA dins el "play-off" final...; i que tant els dinars de companyerisme

com el lliurament de trofeus es va fer al restaurant BRASILIA, de la nostra Platja de Palma-S' Arenal.

Això, i tantes coses més que no hi cabrien dins aquesta pàgina (dins la nostra zona tenim contats 12 clubs de petanca!), ens fa donar l'enhorabona a tots els petanquistes i dir amb veritat: amb qüestions de bolles, S' Arenal pega fort i bé. Que la temporada ja iniciada sigui encara millor que la finiquitada!

Adolfo de V.

Eldorado festeja a Ca'n Picafort

La temporada turística s'acaba. Volem dir la forta, la de les vaques grosses, manco en nombre de visitants. SUN CLUB ESPAÑA, que incloïx SUN CLUB ELDORADO de la nostra zona del gran ARENAL, festeja, amb els caps de servei dels diversos departaments, el final de feina per aquest any del SUN CLUB CA'N PICAFORT... A la fi, un de tants finals feliços de tantes plantilles que fan possible la GRAN INDUSTRIA HOTELERA DE LA QUAL TOTS NOSALTRES EN VIVIM! Fins l'any que ve!

El cinquantenari del paper moneda català

Antoni Turró i Martínez

Aquest any 1986, exactament el dia 21 de setembre, farà 50 anys de la primera emissió de paper moneda nacional català i pensem que cal commemorar o almenys recordar aquest important esdeveniment.

En el temps de la seva sobirania nacional, Catalunya disposava, com és lògic i normal, del seu propi sistema monetari, però en perdre la seva independència perdé també el privilegi de batre moneda pròpia.

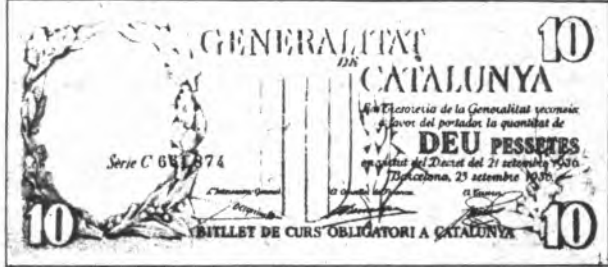
Calgés el trasbals de la guerra del 1936/1939 perquè Catalunya, en un acte de sobirania, tornés a emetre moneda pròpia i, per primera vegada en la seva història, en paper moneda.

En efecte, fou per decret del govern català del dia 21 de setembre del 1936 (publicat al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» núm. 346 del dia 11 de desembre del 1936), signat pel president Lluís Companys i pel llavors conseller de Finances Josep Tarradellas, que es creava el paper moneda català per un import total de 20 milions de pessetes en bitllets de 10 pessetes, 5 pessetes i 2,50 pessetes de curs obligatori a tot el territori regit per la Generalitat i amb el mateix poder al·liberador i consideració que els bitllets del Banc d'Espanya.

Cal fer constar que aquests bitllets no eren de cap manera divisionaris de bitllets espanyols de més alt valor nominal sinó que es tractava d'un veritable paper moneda nacional català, ja que la garantia de l'emissió no era pas constituïda per un dipòsit equivalent en bitllets del Banc d'Espanya sinó pel mateix tresor i estocs d'or de la Generalitat.

Des del començament de la guerra, la manca de divisionari deguda a la retirada per part del govern i a l'atresorament que feien els particulars del monetari de «plata» en circulació provocà greus dificultats en les transaccions comercials i de la vida ordinària, dificultats que el ministeri d'Economia i Finances del govern central republicà espanyol, el titular del qual era a l'època el doctor Juan Negrín, no sabé o no pogué evitar a temps dotant el territori republicà de moneda legal divisionària.

En canvi el govern de Catalunya, adonant-se de l'evolució radical que calia imprimir a l'estructura econòmica del país, s'apressà a prendre una nova orientació que servís de base per a assentar els fonaments del nou ordre econòmic i social que naixia i un dels aspectes d'aquesta orientació fou el d'afavorir decididament el greu problema

Un dels bitllets emesos per la Generalitat, ara fa 50 anys

de la manca de numerari que amenaçava de col·lapsar l'economia catalana, motiu pel qual es creà el paper moneda català.

En una àmplia visió de futur, la Generalitat de Catalunya va preveure dotar el territori català amb tota una escala de valors d'aquests bitllets, anant de 1.000 pessetes a 25 pessetes, a més dels ja emesos de 10, 5 i 2,50 pessetes, projecte que no pogué tirar endavant a causa de les protestes, queixes i prohibició del govern central, que adduïa que els alts valors ja estaven suficientment coberts pels bitllets del Banc d'Espanya en circulació.

Malgrat tot s'imprimiren moltes proves de bitllets de 1.000, 500, 100 i 50 pessetes però no s'arribaren a posar en circulació.

Així doncs s'emeteren un milió de bitllets de 10 pessetes, un milió de bitllets de 5 pessetes i dos milions de bitllets de 2,50 pessetes, la confecció dels quals fou confiada a l'Institut Gràfic Oliva de Vilanova de Barcelona.

La impressió en heliogravat dels 4 milions de bitllets durà tres mesos (del 20 d'octubre del 1936 al 20 de gener del 1937) i la impremta percebé pel seu treball (paper a part) 88.000 pessetes. Els primers bitllets començaren a circular a mitjan desembre del 1936 i foren molt ben acollits per la població.

El disseny d'aquests bitllets és obra de l'artista barceloní Josep Obiols i Palau (1894-1967), autor també del famós cartell de la Protectora de l'Ensenyança Catalana.

L'anvers, comú als tres valors, és presidit per l'escut de Catalunya amb els quatre pals molt amples i, com a emblema, una espiga de blat, un martell i una branca de roure. Una corona triomfal de llorer i roure emmarca la filigrana que representa, en transparència, un rostre hel·lènic.

En el revers dels bitllets de 10 pes-

tes, que són de color verd i marcats amb la sèrie C, es veu un conjunt de diverses barques de pesca simbolitzant la vocació marinera de Catalunya.

Un jove obrer amb una clau fixa a la mà, sobre el fons d'unes fàbriques i dues torres metàl·liques per a cables d'alta tensió, que simbolitzen la indústria, i un camperol còfat amb un ample barret, una garba sota el braç i la falç a la mà sobre un fons d'espigues de blat, que simbolitzen l'agricultura, entre els quals es veu una al·legoria de la guerra en curs representada per uns fusells en feix, unes cartutxeres i una cinta de metralladora, ocupen tot l'espai del revers dels bitllets de 5 pessetes, que són de color marró i porten la sèrie B.

En el revers dels bitllets de 2,50 p.s. setes, marcats amb la sèrie A i que són de color gris clar, es veu una al·legoria del treball industrial amb unes fàbriques amb les xemeneies fumjants, dues torres metàl·liques per a cables d'alta tensió i la reproducció de l'escultura *El Forjador* (1914) d'en Josep Llimona i Bruguera (Barcelona, 1864-1934), actualment al parc de Montjuïc.

Com a anècdota final direm que aquests bitllets foren anomenats despectivament «pijames» pels facciosos que deien que «només servien per a estar per casa», oblidant que la «casa» era prou gran i que al món hi ha moltes «cases» més petites que la nostra amb sobirania nacional i sistema monetari propi.

Serveixin aquestes línies de recordatori d'un fet positiu i que ens honora entre els molts de negatius provocats per la guerra que ens van imposar i que tan funestes conseqüències ha tingut per a Catalunya.

* De la Societat Catalana d'Estudis Numismàtics

Estrangers a Alsàcia

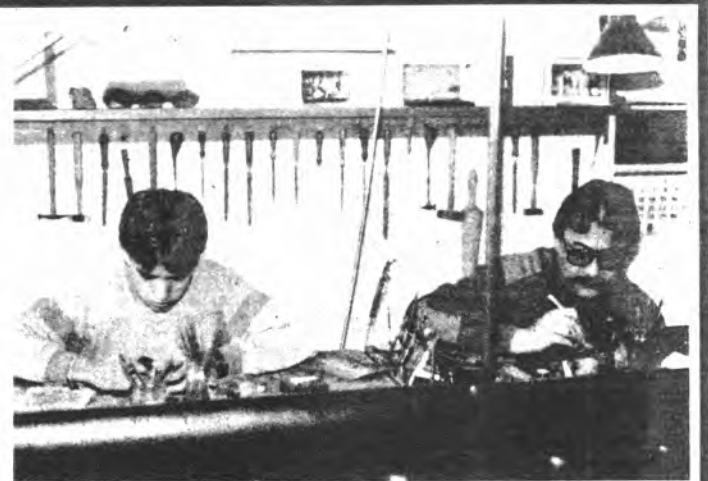
Alsàcia-Lorena són dues regions que normalment no apareixen en els mapes d'Europa. Es troben situades al nord-est de l'Estat francès, tot just tocant la frontera de la República Federal Alemanya, on es parlen un parell de dialectes de l'alemany, la seva llengua pròpia. Aquests dos territoris, tot i tenir una llengua i una cultura germàniques, han estat quasi sempre integrades a l'Estat francès, llevat del període entre 1871 i 1918 en què restaren integrades en el Reich alemany.

Aquests territoris no gaudeixen actualment de cap tractament específic d'autogovern, d'autonomia, o d'una certa descentralització administrativa que els permeti mantenir la seva personalitat històrica i conservar la seva llengua, front a l'uniformisme que sempre ha caracteritzat l'Estat francès. El francès és l'única llengua oficial a Alsàcia-Lorena i, per tant, és la llengua de l'administració pública, de les relacions comercials, de l'ensenyament i dels mitjans de comunicació. Per tal de reivindicar l'autonomia política i defensar el fet cultural i lingüístic s'han constituït en aquestes regions alguns partits de caràcter autonomista.

En aquest context polític i cultural arriba a tenir una certa lògica el que li ha succeït a un militant autonomista alsacià, Robert Joaquim.. Aquest alsacià va ser processat per un delicte de desacatament a l'autoritat, pel fet de no voler contestar uns gerdarmes que se li dirigiren en francès. Finalment el tribunal d'Estrasburg que veié la causa decidí, prudentment, absoldre'l, perquè el judici podia prendre el camí de convertir-se en un judici polític contra els partits autonomistes, contra les reivindicacions lingüístiques dels alsacians i contra Alsàcia mateixa.

TALLER DE
JOIERIA

KLAUS

JOIES NOVES, REPARACIONS, CANVI DE MODELS. TREBALLAM
EL SEU OR VELL

CANVI DE DOMICILI - CARRER BERLIN, 14 TEL.: 26 98 64
S'ARENAL DE MALLORCA

CALEFACCIO

PREPARAU-VOS PER A L'HIVERN

CONFIAM EN ELS PROFESSIONALS
INSTAL·LACIONS. MANTENIMENTS.
REPARACIONS.

SOM DISTRIBUIDORS DE PRIMERES MARQUES EURO-
PEES CHAFFOTEAUX CALDERES A GAS NECA
CALDERES A GASOLEO I GAS YGNIS CALDERES PER
A GRANS INSTAL·LACIONS UNIGAS CREMADORS
AUTOMATICS PER A GASOLI - FUELOLI I GAS. RA-
DIADORS EN ALUMINI, PLANXA I FUNDICIO.

C/. AMILCAR, 14 - TELÈFONS: 26 53 29 - 26 53 54
S'ARENAL DE MALLORCA

CUINA MALLORQUINA
SALA PER BODES I
COMUNIONS

Ca'n
Verdera

Inclut en els
convits
regalam una
pel·lícula de
vídeo.

Carrer Parcelles, 102-Les Meravelles de S'Arenal.
(Devant el Balneari, 5. Tel. 261057.
NOMES OBERT ELS VESPRES

Servei a la carta, cada dia manco els dimarts.
Provi el nostre cabrit al forn, tostón de Segovia, ossobuco, etc., etc.
Buffets i tota classe de serveis a domicili.
Batejos, bodes, comunions, sopars i dinars de companyonia, celebracions, etc.
Son Garcia del Pinar
Coll d'En Rabassa.
Telf. 268661.

RESTAURANTE

Pequeño
Mundo

TRAITEUR

Petits anuncis

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Canteres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.

Cada paraula, 10 pessetes.

BORSA IMMOBILIARIA

URGEXEN PISOS PER LLOGAR. FINQUES AMENGUAL.

Sant Cristofol, 16.
Tel. 269250.

OCASIO. SUPERMERCAT primera línia, 200 m²., lloguer baix. Obert tot l'any. AMENGUAL. Tel. 269250.

ADMINISTRAM les seves finques. FINQUES AMENGUAL. Tel. 269250.

A S'ARENAL, se lloga local, 120 m²., 45.000 ptes. AMENGUAL. Tel. 269250.

A S'ARENAL, apartament amoblat, una habitació doble. Soletjat. 25.000 ptes. AMENGUAL. Tel. 269250.

A S'ARENAL, Balneari 8, devora primera línia, transpàs local amb estudi. 2 milions de pessetes i 13.000 de lloguer. AMENGUAL. Tel. 269250.

XALETs, PISOS, plantes baixes, amoblats i sense mobles. AMENGUAL. Tel. 269250.

PRIMERA LINEA CA'N PASTILLA, transpàs local comercial, 41 m²., i 17 d'altilló amb terrassa. 3 milions 700.000 pessetes i 65 mil de lloguer. AMENGUAL. Tel. 269250.

NECESSIT COTXERA per a furgoneta a la zona alta de S'Arenal. Tel. 263423.

SOLAR de 620 m²., a Bahía Azul, contador d'aigua posat i planells aprovats, veng per dos milions de pessetes. Facilitats. Tel. 263155.

PIS A CALA ESTANCIA, dues habitacions, llog per 20.000 pessetes. Telèfon: 269250.

PIS, BALNEARI 9, una habitació amoblada, llog per 20.000 pessetes. Tel. 269250.

APARTAMENT a primera línia de S'Arenal, el lloc durant la temporada baixa, per setmanes o per mesos. Tel. 460558.

ESTUDI, CA'N PASTILLA, llog per 19.000 pessetes. Tel. 269250.

FLORISTERIA IRI, de Ca'n Pastilla, se transpassa. Tel. 262359.

XALET ADOSSAT de tres plantes a Sometimes veng per 13.000.000 de pessetes. Tel. 263788.

CERC LOCAL COMERCIAL, mínim 600 m²., a S'Arenal de Lluçmajor. Tel. 269642.

BORSA DEL MOTOR

RECANVIS DE COTXES de totes les marques a vendre. Tel. 268672.

MOTO-CROSS I VESPINOS de lloguer. Carrer Sa Platja, 3. Tel. 267368 - S'Arenal de Mallorca.

VENC FORD FIESTA, PM-AF, Talbot Samba, PM-AB. Seat Fura, PM-AB. Talbot 150, PM-Y. Seat Panda. AUTOS SON FERRIOL. Tel. 278603.

MECANICA, planxa i pintura. TALLERS VALLESPIR. Tel. 413867 - Son Ferriol.

VENC SEAT PANDA 40, PM-AB. Facilitats. Telèfon 241947.

PARTICULAR VEN Ford Fiesta S-1100, PM-Z. Tel. 267931.

VENC R-5 TL, PM-AG. Facilitats. Tel. 241947.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. AGENCIA OFICIAL RENAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

SERVEIS PROFESSIONALS

MECANICA GENERAL, equilibrats i netetja de motors. TALLERS VIDAL. Carretera de Son Fangos, 280. Tel. 262048 - Es Pillarí.

TAPISSAM Sofàs, cadires, taulells, etc. Tel. 263935.

FERRERIA I FUSTERIA metàlica de n'Antoni Seguí Castillejos, 53 - Coll d'En Rabassa. Telèfon: 262592.

SE CORDEN Cadires i se posen anses a las cenalles. Se fan macramés. CA'N SENAIA. Milán, 6 - S'Arenal.

VIDRIERA S'ARENAL. Cristalleria, alumini, securit. Carrer Cuartei, 31 - S'Arenal. Tel. 263632.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

ANTONIO ORDONEZ: Instal·lacions sanitàries i calefacció. Carrer Lletra H, número 87. Tel. 263680. Bellavista de S'Arenal.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, còrreges de ventilador, canvis d'oli, greixar. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

TELEVISORS, vídeos, ràdio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

CRISTALLERIA TORRES. Carrer Lisboa, 35 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 266517.

TINTORERIA CAUTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peçes de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

PNEUMATICS SERVERA. Arreglam els seus pneumàtics fins i tot els dissabtes. Carrer Illes Pitiüses, 4 - Coll d'En Rabassa. Tel. 263663.

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES i reparacions. Servei ràpid. Tel. 263493.

MOBLES DE TOTA CLASSE, bon preu i bon tracte. MI MUEBLE. Exercit Espanyol, 6. Tel. 261629.

EXCAVADORA J.B.C., síquies, aljups, clots per sembrar arbres. Telèfon: 245900.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pillarí.

PINTOR-RETOLISTA, façanes, furgonetes, tendals, cristalls. TALLERS LLUMS. Tel. 265616.

PORTES, finestres, persianes amb el seu marc, de segona mà a partir de 1.500 pessetes. Taulons portes noves. ARMIJO Carrer Fletxa Jover, 26 - Son Ferriol. Tel. 275283.

PAPERERIA CERRA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

GUIXAINA per a tota casta d'obres i adobs s'ofereix. Tel. 414648.

VIDEO REPORTATGES. Bodes, comunions, batejos, festes. Tels. 262192 - 269491.

TOT INFORM. Comptabilitat per ordinador, assessoria fiscal i jurídica. Trasmemo, 36. Tel. 268450.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CEJU, C.B. Carrer Marquès de Tenerife, 77. Telèfon: 242593 - Son Ferriol.

METALURGICA S'ARENAL. Reixats, barandilles, ferro forjat, treballs en alumini per a obres, soldadura elèctrica i autògena, treballs al torn. Pere Canals i Quetgles. Carrer Menorca, 10. Telèfon: 269310 - S'Arenal.

TRANSPORTS I MUDANCES HENARES. Carrer Antoni Catany, 4-8-1. Tel. 263364 - S'Arenal de Mallorca.

LLANTERNER: Termos elèctrics i de butà. Reparacions de tota casta. Tel. 266961.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. JOSEP MARTINEZ. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

TAPISSERIES MATEU
ADOBs DE TRESSILLOS, PORTES, PARETS, CORTINES. ETC.
CARRER TINENT DE BATLE CIREROL, 7.
(APROP DE CORREUS)
S'ARENAL DE MALLORCA

CLÍNICA VETERINÀRIA S'ARENAL

Dr. Daniel A. Magrini

Consulta:

Dematins de 10 a 13'30.

Horabaixes de 16'30 a 20'00.

Dissabtes de 10'00 a 13'30.

Tel. clínica: 490153. Tel. urgències: 281313, codi: 583.

Carrer Joaquim Verdaguer, 17 - S'Arenal.

ELECTRO ARENAL
TV VIDEO HI-FI

Reparació ràdio-TV-HIFI.
Instal·lacions electròniques d'alarma.
Antenes individuals.
Video-club.
Canonge Mateu Rotger, 17. Tel. 265774.
S'Arenal de Mallorca.

CONSULTA VETERINARIA M. PERELLO SERVERA MANESCAL

Horari consulta
Horabaixes de 4'30 a 8'00.
Dissabtes matí de 9'30 a 13'00.

Carrer Singladura, 11 - local 5.
Tels. 266630. Urgències 262747.
Ca n Pastilla.

EXCAVACIONS ANTONI MOLINA
Camí de Muntanya, 58-B.
Tel. 412199. Son Ferriol

LAS MARAVILLAS
LLOGUER DE COTXES
CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

Petits anuncis

COMPRES I VENDES

VENC O TRANSPAS restaurant a Cala Estància. Tels. 266379-207955.

MOBLES PEREZ. Aranyes i llums de tot tipus, mobles clàssics i moderns. Carrer Menorca, 65 - S'Arenal. Tel. 267079.

FLORISTERIA LEAL. Telèfons: 239183-238012.

MOBLES CASTILLEJOS. Matalassos, canapés Flex, tressillos, mobiliari de cuina, taller de fusteria. Carrer de Castillejos, 1 i 3. Tel. 260580 - Coll d'En Rabassa.

RELOTGES SWATCH, la darrera moda mundial, Joieria Oliver's, Plaça de les Meravelles - S'Arenal de Mallorca.

VIATGES

VIATGES XALOKI. Bitllets de vaixell i d'avió. Telèfon: 267450.

VIATGES SPANIEL. Bitllets d'avió i de vaixell (barco). Creditviatge i forfaits. Platja de Palma. Tel. 268100 - S'Arenal. Tel. 265374.

VIATGES KONTIKI. Bitllets d'avió i de vaixell, lloguer de cotxes sense xofar, minitours, preus especials per a col·legis. Avinguda Nacional, 29. Tels. 265900-266535 - S'Arenal de Mallorca.

PERSONALS

TENC 26 ANYS, 1'52 d'estatura, bona figura i som ben simpàtica i agradosa. M'agradaria trobar mallorquí fins a 40 anys, que sia seriós i que se vulgui casar. Apartat 125. Ref.: 111.

DIVORCIAT, cerca amistat femenina, d'uns 35 anys. Cridar de 14 a 15 hores, o vespres. Telèfon: 469441. Oscar.

FADRINA AMB FILLA, cerca home fins a 50 anys, per a relació amorosa. Apartat 161 de S'Arenal.

ATENCIO AFICIONATS al joc de dards de S'Arenal. Necessitam jugadors masculins i femenins per a formació d'equips federats. CAFETERIA OASI. Carretera Militar, 238 (davant l'Hotel Ondina).

JOVE DE 39 ANYS, 1'75 d'estatura, certa fadrina mallorquina, entre 25 i 35 anys que se vulgui casar. Apartat 144 de S'Arenal.

CERC DONA entre 30 i 50 anys per a relació engrescadora i antidepressiva. Escriu-me a l'Apartat 125 de S'Arenal. Ref. 113.

SEPARAT, 35 anys, negoci, casa i cotxe. Cerca dona per compartir-ho. Me trobaràs al carrer Xadó, 5 - d'Es Molinar. Demana per Manuel.

SEPARAT 40 anys, cerca dona de la mateixa edat per a relacions esporàdiques. Apartat 13 de Ca'n Pastilla.

NECESSIT Benjamins, alevis i infantils per a completar equips de futbollet. CRISTALERIA S'ARENAL. Cuartel, 31 - S'Arenal.

ENSENYANCES

CENTRE CULTURAL CA'N PASTILLA. Gimnàstica de manteniment femení, aeròbic, gim-jazz, gimnàstica rítmica i taekwondo. Professors titulats. Preus molt econòmics. Local darrera l'església de Ca'n Pastilla.

CLUB DE KARATE BUSHIDO. Classes de karate, gimnàstica de manteniment, jazz i ballet. Carrer Duc de Rubí, 3. Tel. 418709, horabaixes, Son Ferriol.

INFORMATICA, comptabilitat, mecanografia, aula d'estudi dirigit, idiomes. ACADEMIA OVIDI. Tel. 260086 - Ca'n Pastilla.

PERRUQUERIA DE SENYORS
Carrer Dofí 4 -
Tel. 262856 -
Ca'n Pastilla.

S'Arenal de Mallorca

PERRUQUERIES

ANTONIO Perruquer de senyores. Trassimeno, 16 - S'Arenal.

PERRUQUERIA CATI. Permanents, tenyits, i reflexos. Manicura i pedicura. Torrent, 27 - S'Arenal. Tel. 490439.

CA'N JORDIES BARBER. Cardenal Rossell, 81. Tel. 262014.

PACO Perruquer i barber. Virgili, 1. Ca'n Pastilla.

JULIA PERRUQUERA. Manicura, pedicura i permanents. Carrer Malbertí, 41 - Coll d'En Rabassa. Tel. 260452.

MM PERRUQUERS. Manicura, pedicura i depilació. Plaça de Sa Font, 1 - Es Molinar. Tel. 273540.

PERRUQUERIA CATISA. Manicura, pedicura i depilació. Cardenal Rossell, 99. Coll d'En Rabassa. Tel. 260324.

MIQUELLA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

PERRUQUERIA VIC. Tractament capilars. Diagnòstic per microvisor. Cristandat, 17 - Sant Jordi. Tel. 266572.

ENCARNA Perruquera. Coll d'En Rabassa. Tel. 267218.

JAUME, barber de Ses Cadenes. Tel. 262065.

LA PASCUAL Perruquera. Platja, 2. S'Arenal. Tel. 264819.

ALTA PERRUQUERIA ANTONIO. Pedicura i manicura. Carrer dels Republicans, 1-1.o - S'Arenal de Mallorca. Tel. 267824.

Vols xàter a Barcelona, Alacant, Madrid, Granada, Màlaga, Sevilla i Santiago. Billets de la Trasmediterrània. Sol·liciti informació a altres destinacions.

KONTIKI VIAJES
GAT 80

Avinguda Nacional
davant el Balneari
n. 7
davant Fotos Laser
Telèfon: 266535.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

ROSA I MARI CARMEN perruqueres. Manicura i pedicura. Carrer Tinent Garau Fargas, 30 - Es Molinar. Tel. 276330.

PERRUQUERIA MARIYU. Permanents i canvis d'imatge. Manicura i pedicura. Carrer Mar Jónic, 3 - Les Marevelles. Telèfon: 263014.

SALO DE PERRUQUERIA LINDA. Ca'n Pastilla. Tel. 263927.

ANIMALS DE COMPANYIA

PRODUCTES PEL CAMP. pinsos, insecticides, animal de companyia. "PAJARERIA" S'ARENAL. Plaça dels Nins, 26, S'Arenal.

CONSULTORI VETERINARI. Dr. Frances Rigo. Horari, de 4 a 8 de dilluns a divendres. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 267664.

CLINCA VETERINARIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

CONSULTA VETERINARIA Ca'n Pastilla. Dr. M. Perelló. Horari de consulta de dilluns a divendres de 4'30 a 8'00 i dissabtes de 9'30 a 13'00. Carrer Singladura, 11, local 5. Tel. 266630. Urgències: 262747. Venda de productes farmacèutics.

RESIDENCIA I ESCOLA d'ensinistament de cans. Venda de cadells. "CRIADERO LOS VALIENTES". Tel. 662136.

BORSA DEL TREBALL

DONA DE 32 ANYS, cerca feina de cambrera o fer net. Tel. 462509.

Ctra. Militar, 238
S'Arenal de Mallorca

GASTRONOMIA

TINAMAR RESTAURANT. Paelles, llom amb col conill amb ceba, sípies a la graella... Cala Estància de Ca'n Pastilla.

RESTAURANT BRASILLIA. Banquets de nocces, primeres comunions i festes socials. Avinguda Bartomeu Riutort, 73 - Ca'n Pastilla. Tel. 260119.

LA NOVA DIRECCIO del Restaurant El Torero, vos ofereix els seus serveis de cuina internacional. Carrer Dos de Maig, 2 - S'Arenal de Mallorca.

CAFETERIA EIVISSA. Mejats torrats. Carn de Ca Na Paulina. Carrer Salut, cantonada Terral, S'Arenal de Mallorca.

RESTAURANT CA'N PRUNES. Dinars i sopars de nocces, primeres comunions i de negocis. Amfós a la marinera, conill torrat, costelles de xot, colomins amb col... Servei de piscina. Carretera de Llucmajor K. 10'00 S'Aranjassa. Tel. 265270.

RESTAURANT CALA ESTANCIA. Cuina internacional. Peix, marisc i carn. Punta Cala Estància. Ca'n Pastilla. Tel. 267035.

TRASPAS O VENC restaurant, 470 m2., a primera línia de Cala Estància. Tel. 207955.

RESTAURANT CARABELA. Cuina casolana. Carrer Salut, 24 - S'Arenal de Mallorca. Tel. 266205.

RESTAURANT EL PESCADOR. Típic espanyol. Paella valenciana i marisc de la mar. Carrer de Sant Bartomeu. Tel. 263443 - S'Arenal de Mallorca.

CAFETERIA CAPRI. El millor solarium de S'Arenal. Avinguda Nacional, cantonada Joaquim Verdager. Tel. 267337.

CAFE "SOMBRER", le seul café français a S'Arenal. Vous, retrouverez votre ambiance et pourrez déguster votre apéritif et notre café filtre. Rue Maria Antònia Salvà, 40. Tel. 266364.

MESON CA'N MANOLO. Tapes variades, pop a la galega, crancs de riu, pebres padron, gírgoles. Local social club petanca. Carrer Xadó, 7 - Es Molinar.

RESTAURANT CALA BLAVA. Cuina internacional. Obert cada dia. Tel. 263081.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

CAFETERIA COSMOPOLITA. Pop a la galega. Peixos, marisc i carns. Vinhos da terra galega. Terra, 44 S'Arenal de Mallorca. Tel. 263099.

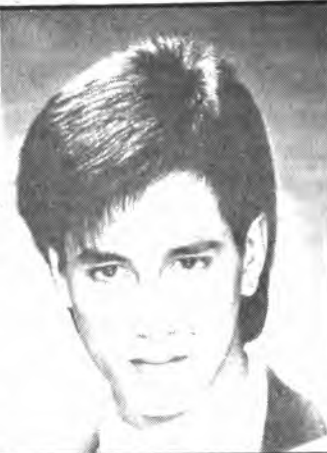
S'Arenal de Mallorca
Telèfon: 265005.

EL MILLOR SUPORT publicitari de la seva empresa a la nostra comarca.

PERRUQUERIA DE SENYORS

EL GERMANS

Permanents, tenyits, modelats, tallats amb navalla, servicis clàssics.
Tel. 415665
Avinguda del Cid, 3.
SON FERRIOL.

ESCOLA INFANTIL

PETITO

Jardí-Maternal-Preescolar-Menjador,
per a infants de 0 a 6 anys,
de 7'30 a 18, de dilluns a divendres.

Personal especialitzat.
Plaça de la Reina Maria Cristina, s/n. Tel. 266815.
S'Arenal de Mallorca.

GASTRONOMIA

CAFETERIA SENON. Plats combinats, gelats i begudes a la vorera de mar. Avinguda Nacional, 22. Tel. 490005 - S'Arenal de Mallorca.

EL ARRIERO, restaurant. Especialitats en paella i pa amb oli. Quarter, 23. Tel. 265110 - S'Arenal de Mallorca.

LA PANOGA DEL MACHO. Restaurant dirigit per l'antic propietari de "Paco el Macho". Cuina graciosa i salerosa. Carrer Grúa, cantonada carretera de S'Arenal. Ca'n Pastilla. Tel. 269219.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Mervelles. Tel. 265188.

RESTAURANT ALBORDA a casa galega de S'Arenal. Comidas e vinhos galegos. Carretera Militar, 269. Tel. 260725.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Bodes, comunions, dinars d'empreses. Dini per un milenar de pessetes. Carrer Joan d'Austria, 13 - Badia Gran.

RESTAURANT EL HOYO. Bodes, batejos, comunions i festes socials. Els caps de setmana obert al públic. Carrer Cabot, 10 i carretera de Manacor, 365. Tel. 271021 - Son Ferriol.

"POLLOS ARENAL", menjars casolans per endur-se'n i menús econòmics. Carrer Trasimena, 41 - S'Arenal. Tel. 261352.

"PEQUEÑO MUNDO". Servei a la carta, cada dia manco els dimarts. Provi el nostre cabrit al forn, toston de Segovia, ossbuco, etc., etc. Buffets i tota classe de serveis a domicili. Batejos, bodes, comunions i dinars de companyonia, celebracions, etc. Son Garcia del Pinar, Coll d'En Rabassa. Tel. 268661.

BAR RESTAURANT ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyonia. Carrer de la Grúa, 6 - Ca'n Pastilla.

RESTAURANT JAMAICA. Cuina mallorquina. Carretera Militar, 219. Tel. 262923.

RESTAURANT CA'N VERDERA. Els diumenges i festius, obert els migdies. Els dies feners manco els dilluns, obert de 19 a 4 de la matinada. Carrer Parcelas, 52. Devant el balneari 5. Tel. 261057.

CA'N QUIRANTE. Cuina mallorquina. Sopos mallorquines, xot rostit. Tel. 265785. Sant Jordi.

GUIA MEDICA

CENTRE D'ASSISTENCIA MEDICA S'ARENAL. Igualatori de medicina general. Carrer Miramar, 9. Tel. 490222.

SERVEI MEDIC QUIRURGIC BADA. Igualatori mèdic, servei mèdic d'urgència, A.T.S., injeccions, tensió arterial, consultes ginecologia, làser, ona curta, electrocardiogrames, anàlisis. Centre Comercial "Aldea Blanca" (Bahía Azul). Tels. 238012 - 281313.

CENTRE MÈDIC S'ARENAL C.A.M.

Centre de reconeixement mèdic-psicològic, per a conductors i caçadors.

Classes A-1, A-2, LCC, C, D, E.
Carrer de Miramar, 30 (davant el Club Nàutic)
Tel. 490067 - S'Arenal de Mallorca.

CA'N PLANAS

FERRERIA * PINTURAS

DUPLICATS DE CLAUS DE COTXE I DE CLAVINS

CARRER CARDENAL ROSSELL, 94
TEL.: 26 24 20 - COLL D'EN RABASSA

CONSULTORI VETERINARI

De dilluns a divendres,
de 16'30 a 20'30.
Exèrcit Espanyol, 23.
Tels. 267664-490242.
S'Arenal de Mallorca.

CAFE CA'N «PEDRO»
(DAVANT L'HOTEL SANT DIEGO)

TAPES VARIADES

SANT CRISTÒFOL, 5
S'ARENAL DE MALLORCA

Fer política amb la llengua

Pius Pujades

Recordaré sempre un fet històric que es va produir a Salt. A l'església parroquial es reuní un grup nombrós de gironins amb la finalitat única de constituir l'Assemblea de Catalunya a Girona. Era, naturalment, una reunió absolutament clandestina. Hi havia els noms i les cares que ja formaven o després van formar els nuclis dels partits polítics i dels sindicats. Alguns han reeixit en el camí i ocupen llocs de responsabilitat. D'altres breguen en formacions extraparlamentàries. Pocs han abandonat tota mena de militància.

En un primer moment es va produir un conflicte: en iniciar-se el primer parlament, un important nombre dels assistents, lluitadors obrers, de reconeguda trajectòria democràtica, feren evident el problema de la llengua. Els era difícil seguir les intervencions en català i demanaven que es parlés en castellà. El problema era greu. Imagineu-vos una Assemblea de Catalunya, a Girona, parlant en castellà! Però l'esperit unitari de la reunió obligava a lluitar a l'ombra. Hi hagué un moment de perplexitat, de dubte.

LLavors s'aixecà un amic, l'arquitecte Manuel Martín Madrid, i va demanar la paraula. En un català força correcte i entenedor explicà que ell era d'origen castellà, que havia tingut la sort de poder aprendre el català i que entenien que d'altres no ho haguessin pogut fer. Però que les forces democràtiques de Girona no podien continuar de cap manera l'opressió lingüística que havia imposat el franquisme. Llavors van entendre i es parlà en català.

Fa pocs dies vaig assistir a una reunió de feina. Pocs moments després de començar, un dels reunits va dir allò que parléssim en castellà per tal que ens entenguéssim tots millor. Immediatament va saltar un company:

—Perdoni —va dir—. Aquí no hem pas vingut a fer política. Hem vingut a treballar. La política es fa a les eleccions.

Hi va haver un silenci. Però tots ho van entendre. Cadascú parlà en la seva llengua i no va haver-hi cap més problema. En sortir li vaig preguntar a l'amic:

—I si t'hagués dit que eres tu el qui feies política?

—Jo fer política per parlar en català a Catalunya? —em contestà. Si em pregunta això l'engego. Fer política amb la llengua és imposar-la als altres. Mai usar la pròpia. O no?

No té retop.

S'Arenal de Mallorca

La barba

Guillem Aloi

En Mateu Juan Florit trobà una bona usança, diu que des que du sa barba no l'ha picat cap mosquit, jo mestim més creure-ho que si heu de anar a cercar jo se que sa barba fa com a d'escut protector.

AA.W. de S'Arenal

Dissabte, dia 18
d'octubre,
excursió a Cabrera

Informació:
Tel.: 262923.

MAI

Mai, no sabré comprendre aquells que volen sota llei la llibertat d'estimar. Per tenir sotmesa la tendresa i el desig d'un cos assedegat. Però qui són, i en nom de qui, aquesta llei? Moralistes decadents, que sempre heu practicat un sexe brutal, i encara no heu après, ni a comprendre ni a estimar.

MONTSERRAT BAO

Eléctrica Garcías

Bobinajes y Reparación de toda clase de Bombas

Carrer de Manacor, 343. Tel. 27 53 30
SON FERRIOL - PALMA

RESTAURANT LA TOSCANA

Peix-marisc-carn-paelles.
Joaquim Verdager, 19. Tel. 261056.
S'Arenal de Mallorca.

ÒPTICA S'ARENAL

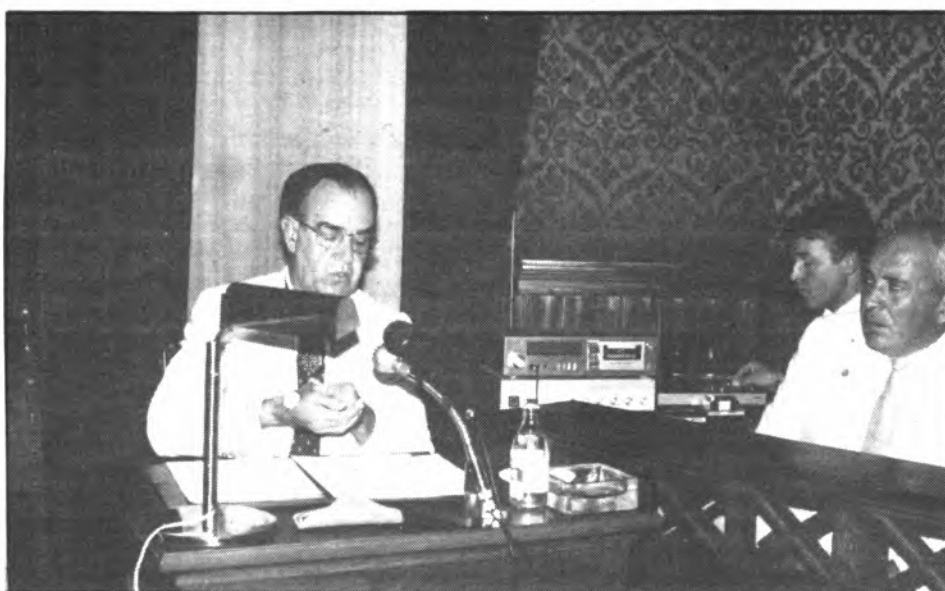
JA NO CAL ANAR A CIUTAT
PER SES ULLERES O LENTILLES

TEL.: 49 00 61

CARRER BERLÍN, CANTONADA TRASSIMENO
S'ARENAL DE MALLORCA

Llucmajor

El doctor Damià Contestí Sastre de S'Estaca, pregoner de les festes.

Membres de la noblesa mallorquina i personalitats llucmajoreres, escoltaren el pregó.

Pregó de Festes

Com a preludi de les fires de Llucmajor va tenir lloc el passat diumenge, al saló d'actes de l'Ajuntament, el pregó de festes 1986, sobre el tema "Estatment nobiliari, Regne de Mallorca i Llucmajor."

L'autor d'aquest pregó fou el doctor en Dret Damià Contestí i Sastre d'Estaca qui a més de Cavaller del Sant Sepulcre de Jerusalem és membre de número de l'Institut Jurídic Internacional "Francisc Juárez", professor de Dret de l'Escola d'Arts Aplicades de la Ciutat de Mallorca, Mestre de Cerimònies de la Unió de la Noblesa Mallorquina, etc.

Molt interessant fou aquest pregó històric al remarcar la catalanitat de la noblesa mallorquina i la marginació que, a partir del Decret de Nova Planta l'any 1716 va sufrir la noblesa rural mallorquina per ser nacionalista i els beneficis que reberen els nobles de Ciutat, borbònics, castellanistes i botiflers, botiflers a qui el poble nomenava i encara nomena botifarres.

Va presentar l'il·lustre conferenciant, En Jaume Cirera i Prim, president de la Academia Mallorquina d'Estudis Geneològics.

Joan Cañellas, campió europeu júnior de tir

Joan Cañellas Mulet, un jove de tretze anys de S'Hostalot, ha aconseguit el campionat europeu de tir al colomí, disputat aquests dies passats a Gandia. No és el primer trofeu que aquest allot aconsegueix, en té dins les seves mans cinquanta dos més, però sense dubte el més important de la seva carrera, fins ara, és aquest darrer.

Joan diu que deu el seu èxit als consells rebuts de dos dels seus amics i companys d'esport, més vells que ell, que són Miquel Cladera i mestre Biel, també de S'Hostalot.

Està estudiant vuitè d'EGB al col·legi Costa i Llobera, encara que ell mateix considera que, en els estudis, no és tan bo com amb l'escopeta.

L'escopeta amb la qual entrena i amb la qual com-

petí en el torneig no és seva, és prestada i val unes seixanta mil pessetes. Ell mateix ens diu que, a l'europeu, hi havia escopetes d'un milió i mig de pes-

setes. De dotze tirs només en fallà un, un bon rècord.

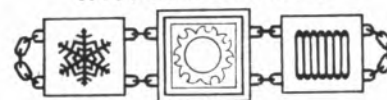
Trenta cinc tiradors mallorquins anaren a l'europeu, d'ells només dos es classificaren: Joan Cañe-

llas, primer en la categoria júnior i desè en la general, i segon en la júnior Bover.

Enhorabona a aquest nou i jove campió europeu.

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES

Instalaciones

ses Cadenas

GAS - CALEFACCIO - AIRE ACONDICIONAT -

ENERGIA SOLAR

CARRER PRADERA S/N - TELEFON.: 26 97 14 - SES

CADENES DE S'ARENAL

Calle Trafalgar, 22
Tels. 26 88 18 - 26 67 01
CIUDAD JARDIN
Coll de'n Rabassa

P I Z Z E R I A
R E S T A U R A N T E

PORTOFINO

ARRÒS PAELLA Y PIZZES

Reparació de vídeos de totes les marques, d'equips d'alta fidelitat, de TV color, antenes col·lectives i so professional

ELECTRONICA EL GAUCHO

CARRER MALLORCA, 2 - TEL.: 26 34 23

S'ARENAL DE MALLORCA

Boutique

de
moda

LA ROBA MES GUAY
DE S'ARENAL

Avinguda Nacional, 57.
S'ARENAL DE
MALLORCA

THR

TALLERES RABOSO, S. A.

Mecànica en general-Planxa i pintura.
Obert els dissabtes tot el dia i els diumenges fins al mig dia.

Què passa? No passa res. TALLERS RABOSO ho solucionarà.

Carrer Ca n Caimari, 12. Tel. 263161.
Coll d'En Rabassa.

Esbertades i altres coses

Cuida aquesta
plana Tomeu
Sbert

A l'Hotel Bahía de Palma Diada Anual Federativa de Colombòfila

A l'hotel Bahía de Palma tengué lloc la diada anual d'entrega de premis, assemblea general y elecció del millor deportista de les illes de la Federació Balear de Colombòfila. La presidència estigué ocupada per Sebastià Mas Veny; conseller: Miguel Clar; Ferrand Jaudenes, militar en representació de la prefectura de Transmissions 10.a Unitat; Maria Isasi Córdón, que representava el director general d'Esports de la Comunitat Autònoma i altres persones relacionades amb el deport que ens ocupa.

Daniel Ribas, eivissenc, fou declarat democràticament, "Millor Esportista en Colombicultura 1986" i es varen entregar un centenar llarg de trofeus, assistiren al dinar de companerisme més de doscentes persones. Agraïm la deferència tinguda amb "S'Arenal de Mallorca".

(Foto: Quintín)

Fotos d'avui i d'ahir

Eren les festes de Sant Antoni de 1974. Es un moment de l'entrega de trofeus de les tradicionals "Beneides" que tant acertadament organitzava el "Grup Social S'Ajuda" sota la presidència de Damià Capó. La gent que està damunt la tribuna d'esquerra a dreta es Julià Alvarez; el fill major de Pere Canals, Andreu; Antoni Salvà, batle de barri aquelles fechas; Antoni Galmés; Antonia Salvà de Canals; Aina Sastre de Salvà i la nina que fa l'entrega es Maria Sbert, que aquesta setmana haurà contret matrimoni a La Porciúncula amb el jove arenaler Jordi Mulet, fill del primer metge que tingué S'Arenal, don Joan Mulet Bauçà. A la part dreta una amiga de na Maria Sbert.

Abaix, a l'esquerra, els "xeremiers" de Pina i a la dreta Damià Frau de la firma "Ricard".

(Foto: Vicens Tur Tur)

Les fires llucmajoreras s'estan desenvolupant amb èxit. Els dies de mal temps, vents i pluixas han estat motiu per a algunes suspensions d'actes la primera setmana ferial.

Per exemple las carreteres de cavalls que coordina l'Ajuntament i el regidor Jaume Adrover el seu gran entusiasta, es celebraran dilluns venedor, dia 13 per la tarda a "Son Torra".

També la "Marxa Ciclista" al "Pélag" fou traspassada de dia, pero així i tot molta de gent hi participarà.

.....

I diumenge 12 s'esclafit de "Sa Darrera Fira". A las 10'30 arribada de les autoritats a la Plaça España llucmajorera. Cada any solen venir quasi totes les personalitats o autoritats de les Illes Balears.

Després, a visitar el grandios recinte de la fira, precedint la Banda Municipal de Música.

Un programa intens per a tots, la matinada de "Sa darrera Fira". Després dinar de companerisme a un restaurant del terme.

.....

La penya del Real Mallorca a S'Arenal celebrà inauguració d'un nou local social. La penya en cuestió s'ha traslladat de la "Cafeteria Sant Cristòfol" a les instal·lacions del "Centre Esportiu Son Verí". Vinguéren periodistes esportius de Ciutat, es a dir de Primera Divisió, com ésenguany el Real Mallorca.

Els corresponsals de S'Arenal no foren invitats.

I es que encara hi ha categories.

.....

L'equip de Tercera Regional segueix triuñant. Qualque jugador que avui es considerat suplent de Preferent está fent mèrits suficients per anar pensant en que el salt está aprop. 4-0 fou el darrer triuñ al "Camp Roses" de Son Verí.

Llástima que el públic assistent als partits, tant de Preferent com de Tercera no sia mes nombrós.

.....

Ah, i per cert, les obres de lo que ha d'esser el nou "Camp Municipal de Deportes" a S'Arenal encara no han començat.

.....

Unes declaracions que el regidor Joan Perelló Palmer feu al Diari "Balears" a preguntas del periodista Damià Ramis Caubet, han merescut variadas apreciaciones i comentaris.

.....

La temporada turística arriba al seu fi, per enguany, en lo que es refereix a l'estiu. Ha estat una temporada més bé curta en mesos, pero intensa amb molta de gent vinguda de arreu del món.

Ara comença la temporada d'hivern. Campanyes de bona i ben ordenada propaganda segueixen.

.....

En Manolo González Pando fou distinguit per la UIM (Unión Internacional de Motonáutica), amb motiu de fer-se al Port d'Alcudia el Campionat del Món de Motonáutica.

El president de la UIM, Paul Limbert entregà a González Pando la més alta distinció d'aquell organisme mundial.

Recordem que l'any 1975 ja el propietari de l'Hotel Panoràmica Platja de Bellavista, devora Cala Blava, rebé la Medalla d'Or de la mateixa UIM.

Enhorabona amic.

.....

En Llorens Mas i Pons, un dels millors jugadors de bolos d'Espanya participà aquest cap de setmana a un torneig internacional a Alacant.

Llorens Mas i Pons triuñà fa dues setmanes al "Torneig Internacional Vi-

lla de Benidorm", en la categoria individuals i es classificà guanyador absolut.

Llorens Mas s'està convertint en el deportista que més triuñs importants aconsegueix, als menys al darrers anys.

.....

Per altre part hem de dir que el corredor ciclista Jaume Salvà deixarà el "Teka" i firmarà a la darrera d'octubre pel "Dormilón".

El també llucmajorer correrà la Volta Espanya, no així el Tour de France ni el Giro de Italia.

Si Jaume Salvà aconseguís fer una bona temporada l'any 1987, llevon-ses seria arribada l'hora de participar a aquelles importants proves abans dites.

La primera carrera que participarà Jaume Salvà, firmat per el "Dormilón" es la "Volta Ruta del Sol", dins la primavera 1987.

.....

Dins de breus setmanes vendrà a Mallorca Josep Legrà, que fou campió del món de boxa. Josep Legrà passarà dos dias a S'Arenal i rebrà una placa d'un grup d'amics que ell té a la zona.

La darrera vegada que Josep Legrà vengué a Mallorca, va sopar al "Moli de Ca'n Pera" i fou convidat per l'autor de les "Esbertades".

.....

La placa que fou col·locada al creuer de la nova autopista amb la carretera de Llucmajor, al final del carrer Sant Cristòfol, ja no existeix. La premsa diària ho ha dit. Noltros ho repetim. La placa tenia una inscripció que commemorava el dia de la inauguració de la bona millora del Govern Balear.

Havia estat descoberta pel president Gabriel Canellas Fons.

.....

I fins dintre de quinze dies, estimats amics.

ASSEGURANCES MARE NOSTRUM, AGENCIA A CA'N PASTILLA, PLATJA DE PALMA I S'ARENAL

Tota classe d'assegurances. Tramitació de sinistres. Qualsevol gestió d'assegurances. Pressupostos gratuïts sense compromís. Estam a la seva disposició. No té vostè necessitat d'anar a Palma. Basta que ens consulti. Al seu servi.

Platja de Palma
Carrer Marbella, 39-1.º - Edifici Hotelers.
(Al costat de Comissaria) - Tels. 267654-267658.

S'Arenal
Plaça Major, 1 (Plaça del mercat) -
(Al costat d'Spaniel) - Tel. 265374.

Ca'n Pastilla
Avinguda Bartomeu Riutort - (Davant Balneari núm. 1)
Agència viatges Spaniel - Tels. 268662-268100.

Cosa Nostra

A la terra inexistent, però certa, hem viscut una setmana de sotrats emocionals i d'activitat singular. Com aquell qui diu, una història de somni, encara que no dins l'estil de la mai no suficientment loada **Corin Tellado**, sinó, més aviat, seguint les pautes en blanc i negre marcades pels **Laurel i Hardy**. I és que nosaltres, els mallorquins d'origen no del tot comprovats, som així d'imprevisibles i de soprenents.

Després d'haver passat aquest estiu, que ara ja és a les acaballes (ja Déu sien dades!), gaudint de realitat pròpia, gràcies als il·lustres i cosmopolites hostes que hem tingut, ara tornarem lentament a la normalitat. És a dir, qualcú trobarà el forat i li traurà el tap —no sé si tenim un encarregat d'aquestes feines—, de manera que ens anegarem a poc a poc, fins arribar al nostre estat natural d'inexistència intermitent. **Serra, Solchaga, Lady Di...** i tota la parafernàlia dels personatges de la comèdia humana, des de la política fins a les finances, passant per l'esport o els *pedigrees*, han fet de la terra inexistència el focus d'atenció per excel·lència. Hi han establert el quarter general periodistes d'arreu el món, dels principals diaris estrangers, *El País, Cambio 16, ABC*, alemanys, anglesos, etc., i ens han fet un poc més inexistents que no érem: les cròniques que han publicat han estat tan fantàstiques, tan creatives, tan superlativament imaginatives, que, ¡oh, Alicia en terra de meravelles!, no era possible saber si es referien a Mallorca o, com un dia va dir l'honorable **Tarradellas**, si al·ludien a una illa del Carib o de les Antilles. Ni un topònim concret. Ni un nom coincident amb la realitat. Naturalment, no tenc cap explicació contrastada per a tanta inventiva geogràfica. Només una hipòtesi: crec que no han paït gens el fet que a Mallorca no hi hagi cap fita que digui «A Madrid, tantos quilòmetros». Si no, no ho entenc.

I com que no hi ha cerimònia de la confusió que no tingui un oficiant major, la Cambra de Comerç i Navegació ha fet inaugurar al rei un monument commemoratiu del seu centenari, on ha entaforat un rètol en llengua «vernacula», que és el nom que li donen els seus dirigents (cal tenir en compte que el president és, a més, senador per Mallorca d'AP). ¿I què vol dir «vernacula» per a la gent de la Cambra? Doncs, pel que hem vist, no exactament llengua d'esclaus —els romans tenien esclaus que eren mestres dels seus fills—, sinó llengua anàrquica d'analfabets: En tres o quatre línies de dedicatòria, hi havia devers onze errors gramaticals, això sense comptar la poca gràcia de la redacció. Però, és clar, en una terra inexistència hi ha d'haver una llengua inexistència. I tant que sí. Cal eliminar de mica en mica les contradiccions fins que tots tinguem el cervell pla.

I en aquestes, el govern de l'estat (el «clan de los sevillanos», com va dir no sé qui) ve i dona la raó a la Cambra de Comerç. Vull dir que ha tingut a bé de tornar a donar proves que és un vigilant gelós de la salut mental, econòmica i lingüística d'això que el consens anomena «comunidades autónomas». ¿Que no ho creieu? Doncs, és cert.

Fins ara, no ens havíem merescut gaire l'atenció governamental —en **Pujol** en sap un ou, d'aquestes demostracions d'afecte i supòs que en **Lerma** deu haver rebut més de dues figures en el mateix sentit—, però ara, es veu que ens hem passat. Doncs, sí. La Llei de Normalització Lingüística de la molt inexistència Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, resultat de l'acord de Coalición Popular, UM, PSOE i PSM, ha estat considerada anticonstitucional, si més no en cinc articles. Els més importants, clar. I ara, la banda de **Lliria**, si us plau, pot interpretar allò de «Valencia, es la tierra...» en honor nostre. Gràcies. És molt senzill, passa que el govern central és angelical i pensa per nosaltres:

¿com es pot normalitzar una cosa que no existeix? I, per si no n'hi havia prou, han tirat junta a la **Villa y Corte** i han dit —jo m'ho crec— que un dia a l'any faran una recaptació parellada al **Domund** de quan era infant, per mirar de salvar els negrets o el que sigui de la terra inexistència i mediterrània. Els n'hauré d'estar agraïts, perquè així les nostres ànimes podran anar al cel.

Avis important per a navegants i escriptors (especialment per als del País Valencià i el Principat): Mentre no ens normalitzem, podeu emprar coloms missatgers si us voleu comunicar amb nosaltres. I, ja que no tenim llen-

Antoni Serra

gua legal, pregam que els jeroglífics siguin bons d'entendre. Si més no, fins que en tinguem una mica de pràctica.

Antoni Serra

Estadístiques sobre funcionaris europeus

Espanya té més militars i menys mestres que la CEE

Madrid. — Espanya és el país de la CEE que té menys mestres per cada mil habitants menors de vint-i-cinc anys. Alhora és l'Estat de la Comunitat Europea amb més efectius militars en relació amb la població activa. Aquestes dades són tretes de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat.

Segons aquesta informació, difosa per Europa Press, a l'Estat espanyol hi ha poc més de vint professors per cada mil habitants menors de vint-i-cinc anys. A Portugal, per a la mateixa gent hi ha uns vint-i-vuit professors. El país de la CEE amb més mestres per cada mil menors és Bèlgica, que en té setanta-cinc i escaig. Li van al darrer França, amb 46,9, Itàlia, amb 44,2, Holanda, amb 41,8, Dinamarca, amb 36,9, i l'Alemanya Federal, amb 34,6.

A Espanya hi ha un mestre per cada cinquanta nois i noies que no han complert els vint-i-cinc anys, mentre que a Bèlgica en tenen un per cada tretze adolescents o infants. Tanmateix, cal tenir en compte que no tots els menors de vint-i-cinc anys estudien fins a arribar a aquesta edat.

L'any 1983 hi havia a Espanya 452.000 persones de l'estament militar. Eren un 3,3 per cent de les per-

sones en edat laboral i amb capacitat de treballar. Darrera d'Espanya, en aquests percentatges de militars, hi ha Bèlgica, amb 111.000 persones al servei de les armes, que són un 2,63 per cent de la població activa. Després hi ha Itàlia, amb un 2,5 per cent; França, amb un 2,47; Portugal, amb un 2,33; Holanda, amb un 1,91; Alemanya Federal, amb un 1,87; Gran Bretanya, amb un 1,2; Irlanda, amb un 1,16; i Dinamarca, amb un 1,12 per cent de la població activa de l'Estat.

L'excés de militars a Espanya ha estat retallat darrerament pel govern de Madrid. S'ha reduït el temps de servei militar dels soldats i s'han dictat ordres que afecten el nombre de caps i oficials de l'exèrcit a les tres armes.

Pel que fa al nombre de funcionaris públics per cada mil habitants, Espanya és al penúltim lloc de la CEE. En té 4,4 per cada cent persones capaces de treballar. Només Portugal té menys funcionaris per cada cent treballadors. No es coneixen les dades de Grècia en aquest camp, per la qual cosa no consta en el ranking.

Dinamarca és el país que té més funcionaris per cada mil habitants: n'hi ha cent quaranta-nou. La Gran

Bretanya en té noranta-tres; Bèlgica, setanta-dos; França, seixanta-set; l'Alemanya Federal, seixanta-cinc i mig; Itàlia, cinquanta-nou; Holanda, cinquanta-un; Irlanda, quaranta-nou i mig; Luxemburg, quaranta-sis i mig; Espanya, quaranta-quatre; i Portugal, quaranta-dos i mig.

Envelliment d'Europa

La població d'Europa es va envellint actualment a causa del descens de la natalitat, acompanyat d'una major esperança de vida. Ho confirma un informe del Comitè Econòmic i Social (CES) que ahir es va difondre a Brussel·les. Aquest organisme consultiu de la CEE ha analitzat la situació demogràfica dels deu països que la formaven abans del 1986. Per tant, no s'hi compten Espanya ni Portugal.

Segons l'estudi del CES, als deu països analitzats es casa menys gent que anys enrera. Els qui es casen, ho fan quan són més grans, de mitjana, que els nuvis d'abans. I hi ha més matrimonis que fracassen i es desfan. Entre el 1970 i el 1980 va baixar d'un 20 per cent el nombre de matrimonis de la CEE. La mitjana de fills de cada parella va baixar de 2,2 el 1970 a 1,6 el 1982.

TALLER DE JOIERIA OLEGARIO

Treballam el seu or i argent.
Gravats i compostures.
Trofeus Esportius.
Carretera Militar, 230
S'Arenal de Mallorca.

Discoteca Scorpio - Son Verí de S'Arenal.

CUINA D'ESTIU

Suquet de peix i musclos

Xavier Valls i Carbonell
La cuina gironina és una de les més brillants i riques del nostre país, i en Jaume Fàbrega, excel·lent especialista en gastronomia, ha fet una aproximació al menjar tradicional d'aquella comarca en el seu llibre «La cuina gironina», de Graffiti Edicions i Editorial Laia, fruit de la recerca de la veritable cuina tradicional casolana i fins ancestral de pagesos, vilatans, muntanyencs i pescadors.

Per a quatre persones necessiteu 1/2 quilo de rap, un llobarro o una orada d'uns 600 gr de pes, 1/2 quilo de nero, 1 quilo de musclos i 1/2 de cloïsses, quatre grans d'all, una dotzena d'ametlles torrades, una cullerada grossa plena de farina, uns brins de safrà, julivert, un got ple d'oli, sal i aigua.

Netegeu ben bé el peix, no cal dir que ha de ser fresc, i talleu-lo a porcions regulars.

Poseu una cassola de terra al foc, ben baix, tireu-hi l'oli i sofregiu-hi els alls. Quan siguin rossos els trieu, els poseu en un morter i els aixafeu amb les ametlles torrades, el safrà, un ram de julivert picolat, una mica de sal, farina, una cullerada grossa plena d'aigua i una altra d'oli. Ho desfeu ben bé fins a obtenir una pasta fina, que tot seguit barrejareu amb 1/4 de litre d'aigua bullent. Ho tireu damunt el peix i ho deixeu al foc uns 10 o 15 minuts.

A part feu obrir els musclos i les cloïsses al foc, amb aigua, traieu-los les closques, coleu l'aigua i aboqueu-ho tot junt a la cassola. Espereu un minut i ho serviu tot seguit, sense treure-ho del recipient.

L'Arenal Tercera Regional, líder indiscutible en la seva categoria.

Futbol Tercera Divisió

S'Arenal - Sant Marçal

Diumenge passat a les 11 del matí, va tenir lloc al camp Antoni Roses, el partit de Tercera Regional entre l'Arenal i el Sant Marçal de Sa Cabaneta.

Per l'Arenal s'alinearen Orosa, López, Fuentes, Rueda, García, Angulo, Comes, Torres, Jiménez, Calderón, Sastre. Camvis, Nadal per Angulo i García per Calderón.

Pel Sant Marçal sortiren al terreny de joc:

Prohens, Monjón, Roselló, Mulet, Joan, Mercadal, Martínez, Tomás, Torrandell, Trillo i Fiol. Camvis, Chamorro per Tomás i Bibi per Monjón.

Jiménez del S'Arenal marca al minut 20 en una primera part en que els dos equips se parlen de tu a tu, a la segona part, però l'Arenal domina totalment a l'equip dels marratxiners

amb en Torres que marca al minut 48 i en Comes als minuts 52 i 58.

Expulsió de Jiménez Pacheco per agressió a Torrandell de Sant Marçal en una jugada molt discutida. Pareix que Pacheco va rebre una apuntada de peu involuntària en una cama i va respondre amb un cop de puny a la cara de Torrandell, una actitud antideportiva que costarà a Pacheco dos o tres partits sense jugar a més de la corresponent sanció al club. Torrandell se mostrà també molt disgustat per rebre, a més del cop de puny, targeta groga.

L'arbitre, senyor Navio, prou be, encara que és remarcable la manca de liniers que ajudin a l'arbitre en les seves decisions a aquests partits de Tercera.

Tercera Regional

SON PIZA - SON GOTLEU	2-2
AT. VIVERO - SANT JORDI	3-1
VALLDEMOSSA AT - CALVIA	3-3
CIDE - LA UNION	2-1
ARENAL - SP. SANT MARÇAL	4-0
ESPORLES - MAGANOVA	1-3
DESCANSA: MINERVA	

ARENAL	3	3	0	0	14	1	6	*2
Maganova	3	3	0	0	11	4	6	*4
Minerva	2	2	0	0	6	3	4	*2
At. Vivero	3	2	0	1	7	6	4	
Son Gotleu	2	1	1	0	5	3	3	*1
Son Piza	3	1	1	1	7	6	3	-1
Cide	3	1	1	1	7	7	3	-1
Sant Jordi	2	1	0	1	2	3	2	*2
Calvia	3	0	2	1	7	10	2	
Valldemossa	3	0	1	2	4	7	1	-3
Esporles	3	0	1	2	4	8	1	-3
Sp. Sant Marçal	3	0	1	2	4	9	1	-1

Picadís d'espies

Biel Florit des Coll d'En Rabassa

L'autenticitat, l'estat de neteja personal a fons, és laboriosa, és incòmoda, és incompresa sovint, però, creis-me, és l'únic camí.

Els americans i els russos, pobres, tantes armes, tantes bombes, tants missils, com se les arreglaràn si un moment donat el seny mundial no els permet treure's els excedents d'estok...?

L'home és un llop per a l'home. I per a la dona. I

per a la natura. I pel Trenc. I per La Dragonera. I per Cala Mondragó. I per Aljandar (Ferrerics). I... etc.

Quan l'escolà dorm, l'òliba es beu l'oli de les llànties. Mentre el poble mallorquí dormi, aniràn bones les òlibes especuladores.

Direu el que voldreu però, la meua convicció personal, ban fonamentada, és que Jesucrist fou un comunista bastant ortodoxe.

No hi ha res que et compongui tant els biorritmes, et posi "bon cos", com una riulla fresca en bona companyia.

Solament espenyam el que no ens serveix per a res, o allò que, de tant que ho estimam, de tan bé que ho volem acariciar, ens cau de les mans. M'agradaria poder pensar que aquest segon cas és atribuïble a Mallorca i als mallorquins.

Avui, feis-me un favor: comprou un llibre. No mosseguen!!

De cada dia és més difícil tenir fé en el gènere humà. Per això mateix precisament de cada dia és més necessari.

Si teniu fred de peus, pegau botes. Si teniu fred de butxaca, ja en podeu pegar de botes...!!!

Biel Florit Ferrer
Setembre 83

ESCOLA D'INFANTS
"S'aucellet"
GUARDERIA
C/ SANT CRISTÒFOL, 55
S'ARENAL. TEL. 267315

JOIERIA RELLOTGERIA

RIU CHISUN
Centre

Tel. 269815